4 Aralık 1978
500 kuruş
138

HALKIN KURTULUŞU

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Halkımızın demokrasi mücadelesi komprador patronların, toprak ağalarının zulüm tedbirlerinden daha güçlüdür

Yeni baskı tedbirleri de sökmeyecek

- **Ecevit'in faşizme karşıymış gibi gösterdiği yeni yasa değişiklikleri, gerçekte faşizmin namlusuna sürülmüş yeni bir mermidir.**
- **Ama çürük tahta çivi tutmaz. Hangi tedbirle halkın mücadelesini bastırmaya kalkışırlarsa kalkışsınlar bu sömürü ve zulüm düzeni ergeç çökecektir.**
- **Gerçek demokrasi ve tam özgürlük: İşte halkımızın özlemi budur. yükselen mücadele bayrakları üzerinde bugün bu şiarlar yazılıdır. Bu özlemin önünde hiçbir güç duramıyacaktır.**

YAZISI 7. SAYFADA

Bir gencin ölüm yıldönümü ve maceracılık

Geçen hafta başında İstanbul'da içinde üç memurun da bulunduğu bir banka arabası para taşırken yolda durduruldu. Arabayı durduranlar, içindekilere hiçbir ihtar yapmadan silahlarını ateşlediler. Arabada bulunan beş kişi de ağır şekilde yaralandılar. Olaydan kısa süre sonra gazetelere telefon eden kimliği belirsiz kişiler, banka arabasının "TİKKO" adlı bir örgüt tarafından kurşun yağmuruna tutulduğunu, paralara el konulduğunu bildirdi. Ayrıca gazetelerin iddiasına göre telefon eden kişiler, bu "eylemin" bir yıl önce işkencede öldürülen Zeki Şerit adlı yurtsever gencin anısına yapıldığını da açıkladılar. Gazetelerin iddiaları hiçbir biçimde yalanlanmadı.

Aynı günlerde Ankara'da bir apartmanın üstüne gene Zeki Şerit adlı yurtsever gencin ölüm yıldönü-

Dev.sa.7.sü.1'de

YALDAHAN FIRAR ÜLKÜCÜ MUSTAFA YILMAZ'IN MÜTHİŞ İTİRAFI
"Benim fikrimin karşısında olan herkesi öldürürüm"
Ankara'da ETKO üyesi 7 ülkücü tutuklandı
MHP Şişli Gençlik Kolu Sekreteri 2 kişiyi öldürmeye teşebbüsten tutuklandı

Tekzipler MHP'nin kanlı yüzünü örtemez

MHP gazetemiz aleyhinde 250 bin liralık tazminat davası açtı. Türkeş ve diğer MHP yöneticileri günlük gazetelere tekzip üstüne tekzip yağdırıyorlar. Bu tekzipler "barış, adalet, demokrasi" masallarıyla dolup taşıyor. Oysa MHP'nin halk düşmanı gerçek yüzü, yakalanan MHP'li ve Ülkü Ocaklıların kendi sözlerinde de açığa vurulmaktadır.

Sağmalcılardan kaçırılan ve sonradan yakalanan faşist-katil Mustafa Baki Gülcan şunları söyledi: "Benim düşüncemin dışındakileri mutlaka öldürmek gerekir. 30 milyon kişi de olsa hepsini öldürmek lazım. Yine kaçsam adam öldürürüm." Türkeş ve hempaları, bu faşist cani ile de ilişkileri olmadığını belirtmek üzere yeni tekzipler göndermeye hazırlanıyor olmalılar. Ancak bu faşistin sözleri, MHP ile ilişkisini açıkça belirtiyor: "MHP Eyüp İlçe teşkila-

Dev.sa.7.sü.3'de

Hükümet Karayollarında çalışan 15 bin işçiyi sokağa attı

- **15 bin işçinin çalışma hakkını gasbeden reformist hükümet işçileri aileleriyle birlikte açlığa terketti.**
- **İşyerinde örgütlü Yol-İş Federasyonu 15 bin işçinin sokağa atılması karşısında kılını dahi kıpırdatmadı.**

55 bin işçinin çalıştığı karayollarında, işçi kıyımı hızla artıyor. İş-

Dev.Sa.7.Sü.4'de

CHP işsizliğe son vereceğini söylüyordu, ama Karayollarında 15 bin işçinin sokağa atılması CHP hükümetine nasip oldu.

Komprador patronların ve toprak ağalarının yeni baskı tedbirleri hazırladığını gazetemizin 3 Temmuz, 10 Temmuz, 4 Eylül ve 16 Ekim tarihli sayılarında bildirmiş ve bunlara karşı mücadele açmıştık.

Yeni baskı tedbirlerine hayır!
ADIM ADIM GELİYOR
HALKIN KURTULUŞU
DEMOKRATİK HAK ÖZGÜRLÜKLERE SALDIRI YOĞUNLAŞIYOR
CHP HÜKÜMETİ YENİ BASKI TEDBİRLERİ HAZIRLIYOR

Yeni baskı tedbirleri yasa tasarısı neler getiriyor?

- **Yeni baskı tedbirleri ile bugünkü uygulamalar meşrulaştırılmakta, faşist diktatörlük sağlamlaştırılmakta ve emekçi halk kitleleri tam bir siyasi köleliğe mahkum edilmek istenmektedir.**

CHP hükümeti yeni bir yasa tasarısı hazırladı: "Kamu Güvenliğine ve Kolluk Hizmetlerine İlişkin Bazi Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Bunlara

Dev.sa.7.su.4'de

HALKIN KURTULUŞU

İnsan hakları...

10 Aralık Dünya İnsan Hakları Günüdür. Her 10 Aralık'ta olduğu gibi bu yılda burjuvazi ve bütün gericiler insan hakları üzerine, siyasal özgürlükler üzerine gene bol nutuk atarak insan haklarının ne menem bir savunucusu olduklarını göstermeye çalışacaklar.

Herhalde, İnsan Hakları Evrensel Bildirisi'nin ilan edilmesinin 30.yıldönümünde en ilginç nutuklar Türkiye'de atılacak, en ilginç kutlama toplantıları Ankara ve İstanbul'da yapılacak. Hem de mevcut hak ve özgürlüklerin üzerinde hora tepinilerek.

İnsan haklarının 30. yıldönümünde komprador patronların ve toprak ağalarının Türkiye halkına en büyük hediyesi yasallaşması için hazırlık yapılmakta olan yeni baskı tedbirleri olmaktadır.

Ve emperyalistler, komprador patronlar ve toprak ağaları bu yeni baskı ve zulüm tedbirlerini 'özgürlük ve insan hakları şampiyonu' Ecevit iktidarı eliyle gerçekleştirmeye çalışmaktadırlar.

Reformist CHP iktidarının Başbakanı Ecevit, yeni zulüm tedbirlerini hayata geçirmeye ve yasallaştırmaya çalışırken, gene ağzından 'özgürlük' lafını düşürmemekte, bu tedbirleri faşizme karşıymış gibi yutturmaya çalışmaktadır.

Bu tasarılarda Ecevit'in çok sözünü ettiği insan hakları hariç herşey var. Bu yasa tasarılarıyla CHP reformistleri faşizmin namlusuna bir kurşun daha sürmektedirler. Hem de 12 Mart yarı-askeri faşist diktatörlüğü döneminde Nihat Erim hükümetinin ve faşist MC hükümetinin yapamadığını yaparak... 12 Mart döneminde, bugün CHP reformistlerinin yapmaya

Dev.Sa.7.Sü.7'de

ULUSLARARASI KOMÜNİST HAREKET VE TÜRKİYE

KPD/M-L'nin yayın organı Roter Morgen 17 Kasım 1978 tarihli sayısında 'Türkiye Devrimci Komünist Partisi'nin İnşası İçin' başlıklı yazısında Türkiye Devrimci Komünist Partisi - İnşa Örgütü (TDKP-İÖ)'nün kurulması üzerine bir yorum yayınlamış, 'THKO Konferans Bildirisi'nin tam metnini vermiştir.

YAZISI 3. SAYFADA

10 ARALIK-DÜNYA İNSAN HAKLARI GÜNÜ

Burjuvazinin insan hakları çığlıkları sahtedir

10 Aralık Dünya İnsan Hakları Günü'dür.

Burjuvazi ve bütün gericiler her zamanki demogojilerini 10 Aralıkta daha çok yoğunlaştıracak, insan hakları üzerine nutuk atacaklardır. Fakat bugün, insan hakları burjuvazinin dilinde ölü sözcükler yığınından ibarettir. Burjuvazinin insan hakları çığlıkları sahtedir.

Yukarıdaki resim İstanbul Tahtakale semtindeki Şehirlerarası Telefon Santralini göstermektedir. Bu binanın ikinci katına MİT elemanlarından başkası giremez. Bu katta hem şehirlerarası, hem de şehir içi telefon konuşmaları dinlenir.

İşte burjuvazinin dilinden düşürmediği 'haberleşme özgürlüğü'nün ne anlama geldiğinin en çarpıcı örneği...

(İnsan Haklarının 30. yıldönümü ile ilgili diğer yazılarımız 2. sayfadadır.)

Tunceli Bağımsız Milletvekili Adayı

DEMİRELLER, ECEVİTLER SİZ HANGİ ÖZGÜRLÜKÇÜ DEMOKRASİDEN SÖZ EDİYORSUNUZ?

Ahmet Demirdöven ve beş devrimci 7'şer yıl hapse mahkum oldu

- **Altı devrimci ayrıca 2'şer yıl 4'er ay sürgün cezasına da çarptırıldı.**
- **Altı devrimcinin toplam 57 yıl hapis ve sürgün cezası almasının nedeni, 1977 seçimleri sırasında yayınladıkları bir seçim bildirisi.**
- **Eli kanlı kontrgerillacıların, yüzlerce kişinin katilleleri olan faşist milislerin ellerini kollarını sallayarak dolaştığı bir dönemde Ahmet Demirdöven ve beş devrimcinin bir bildiri nedeniyle ağır cezalara çarptırılması bütün ülkede nefretle karşılandı.**
- **Bu mahkumiyet kararı bile ülkemizde yapılan seçimlerin faşist diktatörlüğün üzerine asılmış bir asma yaprağı olduğunu göstermek için yeterlidir.**

1977, 5 Haziran seçimlerinden önce yayınladığı bir bildiri dolayısıyla Tunceli bağımsız milletvekili adayı Ahmet Demirdöven, yargılandığı Rize Ağır Ceza Mahkemesi tarafından 7 yıl hapis ve 2 yıl 4 ay da Eskişehir'de sürgün cezasına çarptırılmıştır. Sözkonusu bildiriyi halka dağıttıkları gerekçesiyle de Tuncelili beş proleter devrimci aynı cezalara çarptırılmışlardır.

Ahmet Demirdöven, 1977 genel seçimlerine proleter devrimcilerin milletvekili adayı olarak Tunceli ilinden katılmıştı. AP'den CHP'ye milliyetçi bazı başıbozuk çetelerden, kendine devrimci süsü veren tekke ağalarına kadar yüzlerce engele rağmen 9 bine yakın oy almıştı. Demirdöven, 5 Haziran seçimlerinden çok önce bir bildiri yayınladığı gerekçesiyle diğer partilerin baskısı sonucu tutuklanmış ve seçim öncesi propaganda imkanı da elinden alınmıştı.

Ahmet Demirdöven, bir buçuk yıla yakın bir süre Tunceli, Elazığ ve Rize cezaevlerinde tutuklu o-

Dev.Sa.7.Sü.7'de

'Mavi Bereliler' neyi savunuyor?

İçişleri Bakanı İrfan Özaydınlı Ankara, İstanbul ve İzmir gibi 'hassas bölgelerde' 20 bin jandarma komandosunun, mavi bere-

Dev.sa.7.su.1'de

Faşist diktatörlük, Ümraniye'de emekçilerin evlerini başlarına yıktı.Konut dokunulmazlığı nerede?

10 Aralık-Dünya İnsan Hakları Günü

Burjuvazinin insan haklarına ilişkin çığlıkları sahtedir

10 Aralık, Birleşmiş Milletler örgütü tarafından "İnsan Hakları Günü" olarak ilan edildi.Bundan otuz yıl önce 10 Aralık 1948 tarihinde Birleşmiş Milletler, İnsan Hakları Evrensel Bildirisi'ni ilan etti. Bu bildiride, kağıt üzerinde birçok temel insan hak ve özgürlükleri yer alıyordu.

Bazı temel hakların, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun kabul ettiği bu bildiride kağıt üzerinde yer alması, elbette halkların uzun süre verdiği mücadelelerin sonucudur. Daha 1789 yılında işçiler, köylüler ve ilerici burjuvazi Fransa'da krallığı yıktı, feodalizmi parçaladı. "1789 İnsan ve Yurttaş Hakları Bildirisi" kabul edildi. 1917 Büyük Ekim Devrimi, Sovyetler Birliği'nde insanın insan tarafından sömürülmesini ortadan kaldırdı.İkinci Emperyalist Savaş'ın sonunda, on milyonlarca insan, sosyalist düzende, temel hak ve özgürlüklerini siyasi demokrasiyi gerçekten elde etti.İşçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri, kan dökerek, pek çok haklarını sömürücü sınıflardan söke söke aldılar.

Bugün Birleşmiş Milletler'in kararında yer alan temel hak ve özgürlükler gerçek hayatta uygulanıyor mu? Kapitalist, revizyonist ülkelerde İnsan Hakları Bildirisi kağıt parçasından öte ne değer taşıyor? Dünyamıza bir bakalım: Hindistan'da açlık, Güney Afrika Birliği'nde ırk ayrımı, Avrupa'da modern köleler olan yabancı işçi ticareti, Şili'de, İran'da işkence vb. Bu ülkelerin ve kapitalist-revizyonist sistemin bütünü içindeki diğerlerinin anayasalarında İnsan Hakları Bildirisi' ne uyulacağı yazılı değil mi?

BM üyesi kapitalist-revizyonist devletler İnsan Hakları Bildirisi'ni savunuyor gibi görünmeye çalışıyorlar. Emperyalistler,burjuvazi ve tüm gericilik, temel hak ve özgürlükleri gerçekte savunuyor mu? Yoksa çiğniyor mu? Evrensel Bildiri'de yer alan bellibaşlı maddeleri gerici egemen sınıflar tarafından hayata geçiriliyor mu? Yoksa Evrensel Bildiri, burjuvazi için sadece demagojik bir silah, halkları aldatmanın bir aracı mıdır?

AÇLIK VE ÖLÜM ! BATI SAHRA ÇOCUKLARINA EMPERYALİSTLERİN TANIDIĞI "YAŞAMA HAKKI" İŞTE BU !

Burjuvazi ve tüm gericilik insan haklarını nasıl çiğniyor?

YAŞAMA HAKKI

MADDE 3: "Yaşamak, özgürlük ve kişi güvenliği her kişinin hakkıdır."

İran'da BM üyesi, faşist İran Şahı'nın elleri onbinlerce emekçinin kanına bulandı.İranlı milyonlarca emekçinin hangi yaşama hakkı var? Halkın yaşama hakkını dahi yok eden faşist Şah'ın destekçileri kimler? Aynı BM Bildirisi'ne imza koymuş olan Amerikan, Alman, İngiliz vb.emperyalistleri, Çin revizyonistleri, çeşitli gericiler.

IRK AYRIMI

MADDE 2: "Herkes ırk vb. ayrımı gözetilmeksizin bütün özgürlüklerden yararlanır."

Güney Afrika ırkçı rejiminin temeli, Afrikalı halk üzerindeki baskı ve sömürüye dayanmaktadır.Namibya'da 90 bin beyaz sömürgeci, 700 binden fazla Afrikalı'yı tam anlamıyla toplama kamplarına kapatmaya çalışmaktadır.Afrikalı halk,beyazlarla aynı okula gidemez,aynı vasıtaya binemez, hatta aynı parkın sıralarında dahi oturamaz. Bu ırkçı faşist rejimin destekçisi kimler? Amerikan, Alman, İngiliz emperyalistleri . Namibya ve Azanya halkları, ırk ayrımına karşı, faşist rejime karşı silaha sarıldıklarında emperyalistler "barışçıl çözüm" adını verdikleri ve yurtseverleri silahsızlandırmak isteyen planı dayattılar. Amerikan ve Alman emperyalistleri, İnsan Hakları Bildirisi'ni sözde kabul ederler, ama arkasından Güney Afrika kasaplarına milyonlarca dolar ve mark yağdırırlar.

Rodezya ırkçı rejimi, Zimbambve halkını katleder. Birkaç yüzbin beyaz, milyonlarca Afrikalı'nın topraklarını gasbeder.İngiliz emperyalistleri ise, Rodezya ırkçı faşist rejimini beslemeyi sürdürürler. Bu emperyalistler mi ırk ayrımına karşı çıkıyorlar?

KÖLE TİCARETİ

MADDE 4: "Hiç kimse kölelik altında bulundurulamaz. Köle ticareti her türlü şekliyle yasaktır."

Milyonlarca yabancı işçi, şimdi Avrupa'da çağımızın köleleridir. Avrupa tekelcileri,ucuz işgücü bulmak ve daha fazla kâr sağlamak için, göçmen işçileri tam anlamıyla köle gibi kullanıyorlar.Kolundan tutup atmak, ahır gibi yerlerde barındırmak, yarı ücretle çalıştırmak, çoluk çocuğunu getirmeyi yasaklamak vb. Kaçak işçi sıfatıyla Almanya'da,Fransa'da vb. ülkelerde bulunan yabancı işçilerin,ilk çağ kölelerinden özde ne farkları var?

İŞKENCE

MADDE 5: "Hiç kimse işkence, zalimane, insanlık dışı, onur kırıcı ceza ya da uygulamalara tabi tutulamaz."

Şili'de 1973'te yapılan askeri faşist darbeden sonra 150 bin emekçi katledildi. Onbinlerce yurtsevere işkence yapıldı ve yapılmaktadır.Bu darbenin tezgahçısı, Amerikan emperyalizminin işkence örgütü CIA'dır. İran'da onbinlerce yurtsever, faşistlerin hapishanelerinde işkenceden geçirildiler. Vietnam halkı, uzun yıllar boyunca toplama kamplarında, işkence adalarında direnişi sürdürdü. Bütün bu zulmü sürdüren faşistlerin ipleri kimin elinde idi? Amerikan emperyalistlerinin!

Rusya'da sosyal-faşist diktatörlüğe karşı çıkanlar ne gibi insan haklarından yararlanıyor? Onların önünde de diğer emperyalist ülkelerde olduğu gibi, ağır işkence,zulümle dolu akıl hastanelerinden toplama kamplarından başka ne gibi gelecek var? Şimdi insan haklarının şampiyonluğunu yapan modern revizyonistler ve uşakları Sovyet emekçilerine karşı işkence kullanmıyorlar mı?

-Yıl 1968. Amerikan uşağı faşist Vietnam Generali Loan, özgürlük isteyen bir halk savaşçısını yol ortasında kurşuna diziyor. Yaşama hakkı nerede? Açık yargılama nerede?

KONUT DOKUNULMAZLIĞI

MADDE 12: "Hiç kimse özel hayatı, ailesi, meskeni veya yazışması hususunda keyfi karışmalara, şeref ve şöhretine karşı tecavüzlere maruz kalamaz."

Bütün kapitalist, revizyonist dünyada mektupların açılması, evlere girilmesi, bugün alışılagelmiş bir baskı uygulamasıdır. Son sıralarda,Almanya ve İtalya'da tekelci burjuvazi, yeni baskı tedbirlerini yasallaştırdı. Bunlara göre, herhangi bir yargı organı kararı olmaksızın polis,istediği eve, istediği saatte girmektedir. Sözde anti-terör adı verilen bu baskılar,halkı iyice sindirmeyi amaçlıyor. Emekçilere evde bile rahat yok. Avrupa'da devletin bu gibi tedbirlerle faşistleştirilmesini yürüten tekelci burjuvazi, hangi insan haklarına saygılı? Türkiye'de de, egemen sınıflar mevcut baskı tedbirlerini özgürlük şampiyonu Ecevit eliyle daha da ağırlaştırıyorlar.

28 Kasım 1978. İstanbul. Faşist polis, elde silah geceyarısı çoluk çocuğu ayağa fırlatıyor. (İ.H.B Md: 12)

SÖZ ÖZGÜRLÜĞÜ

MADDE 19: "Her kişi, fikir ve ifade özgürlüğüne sahiptir. Kimse düşüncelerinden dolayı rahatsız edilemez."

Hangi faşist rejimde söz ve düşünce özgürlüğü var? Ülkemizde,Endonezya'da, Arjantin'de, Uruguay'da vb. ülkelerin hangilerinde emekçi halk kitlelerinin çıkarlarını savunanlar, hapis, işkence vb yollarla zulme uğramıyorlar? Sözde "burjuva demokratik" emperyalist ülkelerde gerçek Marksist-Leninistler, her an örgütlü devlet terörü ile karşı karşıya değiller mi? Batı Almanya'da, var olan düzene karşı konuşmuş ya da yazmış kişilerin, öğretim görevlisi, devlet memuru olması yeni tedbirlerle yasaklanmıştır. Ülkemizde egemen sınıfların Mussolini'den aldığı 141, 142.gibi faşist yasalar, tekelci burjuvazi tarafından Avrupa gibi yerlerde de yaşatılmakta ve yeni baskı yasaları düzenlenmektedir. Söz özgürlüğü nerede?

Rusya'da Riga bölgesinde bir toplama kampının girişi. Sosyal-faşist diktatörlüğe karşı çıkan yurttaşların hangi özgürlüğü ve kişi güvenliği var?

TOPLANMA VE ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜĞÜ

MADDE 20: "Her şahıs, toplanma ve dernek kurma ve derneğe katılma özgürlüğüne sahiptir."

Hangi faşist rejimde emekçi kitleler serbestçe örgütlenebiliyor? Sözde demokratik olan hangi ülkede gerçek Marksist-Leninist partiler, serbestçe faaliyet gösterebiliyor? Kapitalist - revizyonist sistemin büyük çoğunluğunda, memurların, öğretmenlerin herhangi bir dernek kurma hakkı yoktur. Gerçek komünistlerin önderliğinde bulunan sendikalar ise tekelci burjuvazi tarafından ağır baskılara uğramıyor mu? Ülkemizde olduğu gibi örneğin Portekiz'de sömürücü egemen sınıflar, kitlelerin mücadelesi ile kazanılmış dernek kurma, toplanma haklarını çiğnemek üzere yeni yeni tedbirler almıyorlar mı? Burjuvazinin, gericilerin toplanma özgürlüğü kendilerinden başka kime yarıyor?

ÇALIŞMA HAKKI

MADDE 23: "Her kişinin çalışmaya, işini serbestçe seçmeye, adil ve elverişli çalışma şartlarına ve işsizlikten korunmaya hakkı vardır."

Kapitalist-revizyonist dünyada onmilyonlarca emekçi işsizdir. İşsizlik oranı en düşük olduğu halde dahi, örneğin Almanya'da % 5'i aşmaktadır. İşsizlik, tekelci burjuvazi tarafından bunalımın yükünü emekçilere bindirmek için sürekli kullanılan bir silahtır. Çalışma şartlarına gelince,en gelişmiş ülkelerde dahi her yıl yüzlerce emekçi iş cinayetlerinde can veriyor, yaralanıyor,Bazı ülkelerde, işsiz kalanlar bir süre sadaka kabilinden çok düşük bir para alıyorlar. Ancak bu para, haklarını aradığı için işten atılmış olanlara tabii ki verilmez.

Hangi sözde demokratik ülkede "adil ve elverişli çalışma şartları" var? Başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere bütün tekelci burjuvazi, ücretleri dondurmaya çalışıyor. İngiliz emperyalistleri ücret artışlarını % 5 sınırında dondurdular. Fiyatlar ise % 10 ve daha fazla arttı. Bunlar işçiler için "adil ve elverişli şartlar" mıdır? Tekelci burjuvazinin insan haklarından yana olduğu bir safsata değil midir?

Amerikan emperyalizmi, Meksikalı göçmen işçileri köle gibi teslim almış. Çalışma, işini serbestçe seçme hakkı nerede?

Sömürücülerin iktidarı devrilerek haklar kazanılır

Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Bildirisi'ni ilan etti. Birçok kapitalist-revizyonist devlet bunları anayasasına yazdı. Ancak bütün bunlar ölü kelimelerden öteye gitmemektedir. Şimdi emperyalistlerin, burjuvazinin ve bütün gericilerin sözde insan haklarına saygı duydukları yaygaraları, gözboyacı safsatalardır. Onların yaptığı, mücadele ile elde edilmiş hakları dahi ellerinden almak için birbir yalan dolana başvurmaktır.

Bütün temel hak ve özgürlüklerin özü, gerçek anlamda siyasal ve toplumsal özgürlüğe dayanır. Burjuvazinin kağıt üzerinde ilan ettiği hak ve özgürlükler yalnızca kendisi için vardır; çünkü kapitalist-revizyonist dünyada iktidarı elinde bulunduran bu sınıftır. Emperyalistler, burjuvazi zenginliklere ve siyasal iktidara sahiptir. Geniş emekçi yığınlar ise sömürülmektedir. Bu nedenle gerçek eşitlik, insan hakları, sömürü ve zulüm düzeninde mümkün değildir.

Bütün temel hak ve özgürlükler gerçek anlamda ancak sosyalizmde sağlanır. Ancak sosyalizmde, insanın insan tarafından sömürülmediği bir düzende,gerçek anlamda insanca yaşamdan söz edilebilir.

Burjuvazinin, insan haklarına ilişkin çığlıkları sahtedir. Proletarya ve emekçi kitleler, kendi mücadeleleri ile sömürü ve zulme son vereceklerdir. Sosyalizm, emekçilerin zaferi ve temel siyasal ve toplumsal hak ve özgürlüklerin gerçek anlamda uygulanması olacaktır.

ARNAVUTLUK:Sosyalizm,eski sömürücü düzen karşısındaki mutlak üstünlüğünü göstermiştir.

İnsan haklarının sağlandığı gerçek demokrasi: SOSYALİST ARNAVUTLUK

Sosyalist Arnavutluk'ta temel insan hak ve özgürlükleri bütünüyle sağlanmıştır. Sosyalizm, ekonomi, kültür, eğitim, bilim ve diğer alanlarda geniş emekçi kitlelerin çıkarlarını sağlamıştır. Kapitalist, revizyonist dünyanın tersine,gerçek demokrasi yani proleter demokrasisi, temel hakları sağlamış ve bunların geleceğini güvene almıştır.

Açlık, yoksulluk Arnavutluk'a yabancıdır. İşsizlik diye bir sorun yoktur. Her emekçiye yaptığı işin nitelik ve niceliğine göre ödeme yapılmaktadır. Halkın refahı sağlanmıştır. Sosyalist Arnavutluk Anayasasında şunlar yazılıdır:

MADDE 16: ASHC'nin ekonomisi,üretim araçları üzerindeki sosyalist mülkiyet üzerine kurulmuş olan sosyalist bir ekonomidir. ASHC'de sömürücü sınıflar ve özel mülkiyet yoktur. İnsanın insan tarafından sömürülmesi ortadan kaldırılmış ve yasaklanmıştır.

Sosyalist Arnavutluk'ta geniş emekçi kitleler için kişisel mülkiyet devlet tarafından güvence altına alınmıştır. Anayasada şunlar yazılı:

MADDE 23: "Yurttaşların kişisel mülkiyeti devlet tarafından tanınır ve korunur. Kişisel mülkiyet şunlardır: Çalışma ve öteki yasal kaynaklardan elde edilen gelir, kişilerin ve ailenin maddi ve kültürel gereksinmelerini karşılamaya hizmet eden konut ve öteki nesneler...

Kişisel mülkiyet sosyal çıkarların zararına olacak şekilde kullanılamaz."

Sosyalist Arnavutluk'ta bütün halk yasalar önünde gerçekten eşittir:

MADDE 40: "Bütün yurttaşlar yasalar önünde eşittir.Cins, ırk, milliyet, eğitim, sosyal konum ve maddi durumundan dolayı yurttaşların hak ve görevlerinde hiçbir sınırlama ya da ayrıcalık tanınmaz."

Proletarya devleti, bütün emekçilerin temel hak ve özgürlüklerini anayasada belirtmiş ve bunları hayata geçirmiştir:

MADDE 53: "Yurttaşların,konuşma,basın, örgütlenme, dernek kurma, toplanma ve toplu gösteri yapma özgürlükleri vardır. Devlet, bu özgürlüklerin gerçekleşmesini teminat altına alır..."

MADDE 54: "Yurttaşların siyasal, ekonomik, kültürel örgütlerde olduğu kadar ülke hayatının herhangi bir dalında faaliyet gösteren çeşitli örgütlere katılma hakkı teminat altına alınır."

MADDE 56: "Devlet, kişi dokunulmazlığını teminat altına alır.Hiç kimse mahkeme kararı ya da savcının onayı olmaksızın tutuklanamaz."

Madde 57:"Ev dokunulmazlığı vardır."

Arnavutluk'ta temel hak ve özgürlükler sağlanmıştır.Bunların özü olan siyasal özgürlükler sağlanmıştır. Çünkü sosyalist Arnavutluk'ta devlet, proletarya diktatörlüğünün devletidir, proleter demokrasisidir. Sözde burjuva demokratik devletlerin tam tersine, bu, emekçi kitleler için gerçek demokrasidir.

12 Kasım günü yapılan Halk Meclisi seçimleri, sosyalizmin ve gerçek demokrasinin başarısını bir daha kanıtlamıştır.18 yaşını aşkın ve oy kullanabilecek seçmenlerin hepsi (bir kişi hariç) Halk Meclisi seçimlerinde oy kullanmıştır. Demokratik Cephe adayları halkın % 99 oyu ile seçilmiştir. İşte gerçek demokrasi. Yalnızca halktan kaynaklanan ve ona ait olan devlet iktidarı,emekçi halkın çıkarlarını savunmakta ve ifade etmektedir. Bu devlet,proletarya diktatörlüğü devletidir.

DEVRİMCİLER PARTİ BAYRAĞI ALTINDA TOPLANIYOR

İstanbul'dan hizip saflarını terk eden 28 devrimci:

"Tüm devrimcileri Halkın Kurtuluşu'nun doğru siyasi çizgisinde birleşmeye çağırıyoruz"

İstanbul'da Hizip saflarını terk eden 28 devrimci, proleter devrimci saflara katıldılar.

Hizip saflarını terk ederek proleter devrimci saflara katılan 25 devrimci ile İstanbul YDGD'de bir özeleştiri toplantısı yapıldı. Toplantıya 300'den fazla işçi ve öğrenci katıldı. Toplantının yapıldığı salonda, proleter devrimci saflara katılan devrimcilerin önünde oturdukları duvarda "Her Türden Hizipçilik-Grupçuluk Yıkılacak, Devrimciler Parti Bayrağı Altında Toplanacak" yazılı bir pankart asılıydı.

Toplantıda proleter devrimciler adına konuşan bir yoldaş, 1977 ortalarında uluslararası planda ortaya çıkan ayrışmayı ve bunun bir sonucu olarak Halkın Kurtuluşu saflarında ortaya çıkan revizyonist hizip hareketinin karşı-devrimci ve bölücü özünü anlattı. Son zamanlarda proleter devrimci saflara yönelen yoğun katılımlara dikkati çekti. Hizipten kopanların, bu önüne geçilmez akımın bir sonucu olarak saflarımıza katıldığını ve tüm grup ve tekkelerin kaçınılmaz sonunun er veya geç bu şekilde sonuçlanacağını söyledi. Konuşmacı yoldaş, kalabalık bir grup olarak hizipten proleter devrimci saflara katılan devrimcilerin kitle önünde özeleştiri yapmalarının doğru ve her zaman uygulanması gereken bir yöntem olduğunu vurguladı.

Bundan sonra özeleştiri yaparak hizip saflarını terk eden devrimciler özeleştirilerini okudular. Toplantıya katılan işçi ve öğrenciler özeleştiride eksik ve yanlış gördükleri noktaları belirttiler. Hata ve eksikleri eleştirdiler. Eleştirilen noktalarda ikna oldukları nı söyleyen devrimciler, bu noktalarda da özeleştiri yaparak, özeleştirilerini derinleştirdiler.

Proleter devrimci saflara katılan devrimciler, özeleştirilerinin dışında hizipçi şeflerin pisliklerini, hizibin nasıl bir bataklık olduğunu bol örneklerle anlattılar. Bütün devrimcilerin partinin önüne kurulmaya çalışılan setleri yıkarak proleter devrimci saflarda birleşmelerinin günümüzü belirleyen tek devrimci yol olduğunu vurguladılar. Özeleştiri toplantısına katılan, ancak revizyonist hizibin yanlış görüşlerinin etkisini üzerlerinden atamayan ve bu yüzden de proleter devrimci saflarda birleşmekte tereddüt eden diğer birkaç devrimciyi de önyargılarından kurtularak proleter devrimci saflara katılmaya, parti bayrağı altında toplanmaya çağırdılar.

19 Kasım'da yapılan özeleştiri toplantısından bir görünüş

300'den fazla işçinin ve öğrencinin önünde yapılan özeleştiri coşkun bir ruhla karşılandı ve "Parti Bayrağı Daha Daha Yukarı" haykırışlarıyla son buldu.

HİZİP SAFLARINI TERK EDEN DEVRİMCİLERİN ÖZELEŞTİRİSİ :

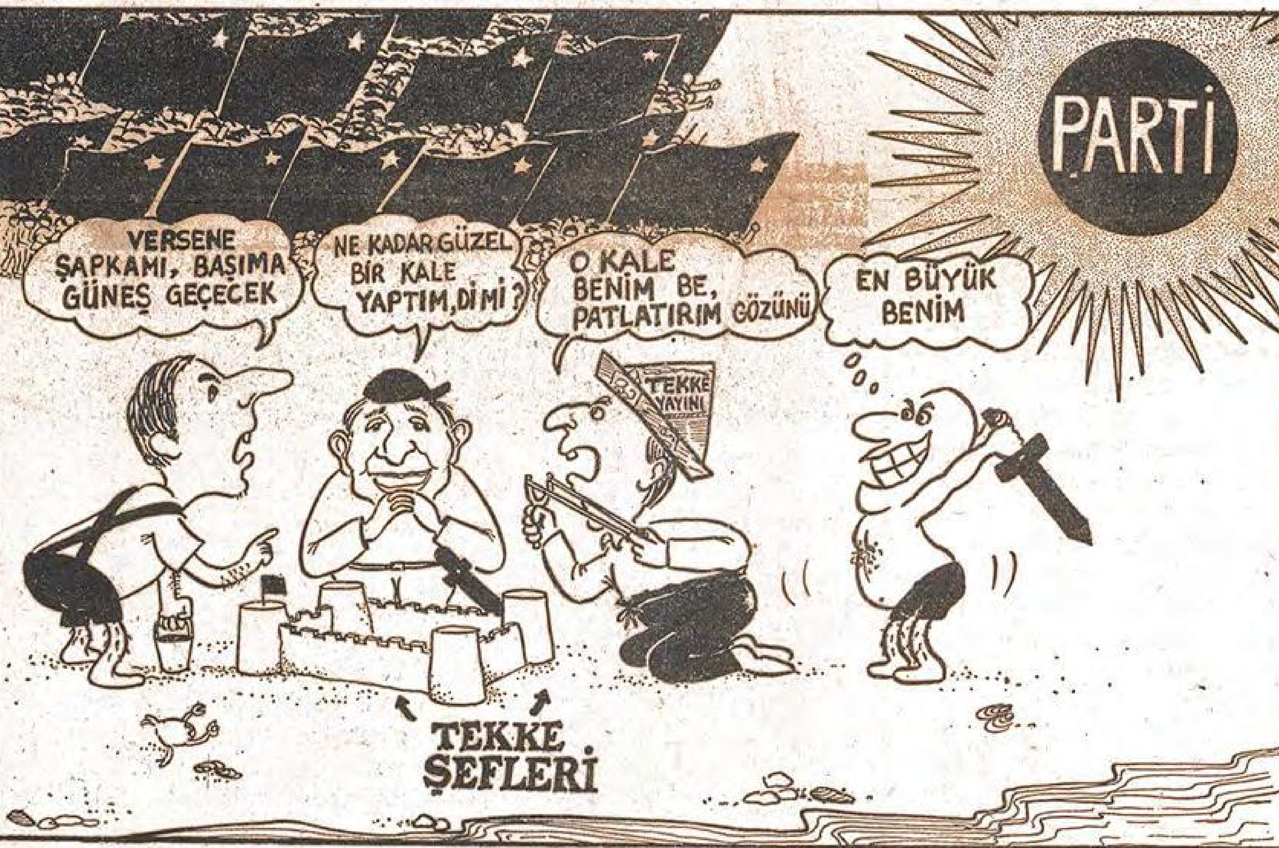
Hizip saflarını terk ederek proleter devrimci saflara katılan İsmail Paça, Musa Aktaş, Fatma Arıcı ve 24 devrimci, hizibin hangi koşullarda ortava çıktığını, hizibin nasıl karşı-devrimci bir hareket olduğunu ve hizip şeflerinin hangi pislikleri yaptıklarını tek tek örneklerle anlattıktan sonra şöyle demektedirler:

"Hizip şefleri şimdi de hiçbir şey yokmuş gibi papazın günah çıkardığı gibi günah çıkarıyorlar. Çıkardıkları paçavrayla olumlu gelişmeyi engellemeye kararlı olduklarını bir daha ispatlamaya çalışıyorlar. Ama bunu gerçekleştiremeyeceklerdir. Sınıf mücadelesi, bütün tarihi dönemlerde olduğu gibi, bunları da devrimin önünden silip süpürerek er geç tarihin çöp sepetine atacaktır."

"Hizipçi şefler ve onların mantığı ile hareket eden birkaç şarlatan bugün Marksist-Leninist saflara dönenlere şunu sormaktadırlar: 'Sizler Halkın Kurtuluşu'na oportünist dediniz, dedikodu yaptınız, şimdi ne yüzle saflara dönüyorsunuz?' Evet sayın küçük - burjuva gururlu kariyeristler, bizler Marksist-Leninistlere küfür ettik, ama bunun hesabını vermekten de kaçınmıyoruz. Dürüst olan herkese de hesap vermeye hazırız."

"Hizip birtakım yalan-dolan ve içi kof övgüler temelinde oluştuğundan dolayı, kofluğun açığa çıkması ile ve hizip şeflerinin gerçek yüzlerinin görünmesiyle birlikte, kaçınılmaz olarak hizip dağıldı. Dağılırken de, bağrından birtakım serseri mayınlar gibi yalpalayan yeni hizip ve gruplar doğdu. Siyasi hiçbir birliği ve ideolojik beraberliği olmayan dürüst bir sürü unsur da siyasi yozlaşmanın içerisine itildi. Bu dağınıklıktan etkilenen

Dev.sa.7.

Uluslararası Komünist Hareket ve Türkiye

Proletarier aller Länder und unterdrückte Völker, vereinigt Euch!

ROTER MORGEN

Zentralorgan der KPD/Marxisten-Leninisten

Nr. 46, vom 17. November 1978 — 12. Jahrgang — 50 Pfennig

Für den Aufbau der Revolutionären Kommunistischen Partei der Türkei

Erklärung der Konferenz der THKO (Volksbefreiungsarmee der Türkei) an die Revolutionäre, Arbeiter, besitzlosen Bauern und an alle Werktätigen der türkischen, kurdischen Nation und der nationalen Minderheiten unseres Landes

ROTER MORGEN:

"Türkiye Devrimci Komünist Partisi'nin inşası için"

Almanya Komünist Partisi/Marksist-Leninist (KPD/M-L)'in yayın organı Roter Morgen, 17 Kasım 1978 tarihli sayısında Türkiye Devrimci Komünist Partisi-İnşa Örgütü'nün kuruluması üzerine bir yorum yayınlamış ve "Ülkemizin Türk, Kürt ve Azınlık Milliyetlerinden Devrimcilerine, İşçilerine, Yoksul Köylülerine ve Tüm Emekçilerine Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu Konferansının Bildirisi" başlığını taşıyan bildirinin tam metnini vermiştir.

Roter Morgen'in 17 Kasım 1978 tarihli sayısının 10. sayfasında yer alan ve "TÜRKİYE DEVRİMCİ KOMÜNİST PARTİSİ'NİN İNŞASI İÇİN" başlığını taşıyan yorum yazısında Türkiyeli Marksist-Leninistlerin gerçek bir komünist partisinin yaratılması için yıllardır mücadele ettikleri belirtildikten sonra, Almanyalı komünist yoldaşlar şöyle demektedir:

"Türkiyeli yoldaşların aşağıda basılmış olan açıklamaları Türkiye Devrimci Komünist Partisi'nin kuruluşu için önemli ve başarılı adımlar atılmış olduğunu göstermektedir.

Bu, Rus ve Çin revizyonistlerinin etkilerinden de kaynaklanan işçi hareketi içindeki bölünme ve oportünizme karşı belirleyici bir zaferdir."

AĞRI'DAN BİR GRUP DEVRİMCİ:

"AYDINLIK'I TERK EDİYORUZ"

Bizler bugüne kadar Aydınlık'ın karşı-devrimci çizgisinin etkisi altında kaldık. Uzun süre bu çizginin gerçek niteliğini kavrayamadık. Objektif olarak karşı-devrime hizmet ettik. Proletarya hareketine ve proleter devrimcilere karşı düşmanca bir tutum takındık.

Ancak dünyadaki ve Türkiye'deki gelişmeler bizim gerçekleri kavramamıza hizmet etti. Uluslararası planda süren iki çizgi mücadelesini kavradık. Modern revizyonizmin yeni bir biçimi olan "Üç Dünya Teorisi" ile Marksizm-Leninizm arasındaki mücadeleyi açık olarak gördük. Dünya çapında karşı-devrimci 'Üç Dünya Teorisi'nin başını çeken Çinli revizyonistlerin faşist Şah rejimine yardıma koşması, sosyalist Arnavutluk'a yardımı kesmesi, emperyalistlerle işbirliğini geliştirmesi bizim gerçekleri görmemizi kolaylaştırdı. Tüm bunlar somut olarak 'Üç Dünya Teorisi'nin ne olduğunu da açık olarak ortaya serdi.

İşte bu somut gerçeklerden kalkarak ülkemizde 'Üç Dünya Teorisi"nin karşı-devrimci acentası TİKP saflarını terk ettik. Bu karşı-devrimci akımın etkisinde kalan dürüst devrimcileri Parti Bayrağı altında toplanmaları için çağırıyoruz.

KAHROLSUN KARŞI-DEVRİMCİ AYDINLIK REVİZYONİZMİ !

YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ !

Adana'dan Burhan Tekin:

Faşist katillerle işbirliği yapan Aydınlık revizyonistleri Adana'da iki proleter devrimciyi katlettiler. Aydınlık-TİKP çetesi, bu katliamı çeşitli yollarla örtbas etmeye çalıştı. İşte bu gelişmeler beni Aydınlık-TİKP saflarından bütünüyle koparmıştır.

Revizyonizmin bataklığına gömülmüş olan bir çetenin karşı-devrimci yüzü Türkiye halkı tarafından görülmektedir ve görülecektir.

Aydınlık saflarındaki bütün dürüst insanları bu karşı-devrimci çeteyi terke çağırıyorum.

İZMİT'TEN BİR İŞÇİ:

"T'K'P Marksizmden, sınıfımızdan ve devrimden çok uzaktır"

Ben uzun bir süre sahte TKP ve onun doğrultusundaki sosyal-faşist saflarda mücadele ettim. Henüz sınıf bilincine sahip olmayan bir işçiyken girdiğim sendikal mücadele içinde İGD yanlıları beni sahte sosyalizm propagandaları ile kendi taraftarları yaptılar. Zaten sendika bütünü ile İGD'li beslemelerin elindeydi. Bu nedenle onların gerçek yüzlerini görmem engellendi.

Sahte TKP'nin beslemeleri biz işçileri sözde eğitmek için sürekli olarak T"K"P yayınlarını, aynı doğrultuda kaleme alınmış olan sendikal eğitim broşürlerini okumamız için veriyorlardı. Onlar bir kez dahi Marksizmin ustalarına ait bir kitap ve makaleyi bana okumam için tavsiye etmediler. Bu doğrultudaki taleplerimi ise birçok defa artık onların zamanının geçtiğini söyleyerek geçiştirmeye çalıştılar.

Üstelik henüz siyasetle yakından ilgilenmediğim dönemlerde ve bu nedenle gerçekleri yeterince kavrayamadığım süre içinde bana sürekli olarak bazı işçileri düşman göstermeye çalıştılar. Düzenli bir çabayla işçiler arasında bölücü faaliyet yürütüyorlardı. Bu 'Maocu öteki Troçkist' vb. sıfatlarla işçileri ayrıma tabi tutuyorlardı. Onlar için işçilerin herşeyden önce ortak bir sınıf temelleri olduğu gerçeği hiç bir şey ifade etmiyordu.

İşte esas olarak bu iki temel konuda kafamda doğan sorular beni araştırmaya sevketti. İnceledikçe T"K"P'nin Marksizmden, sınıfımızdan ve devrimden ne kadar uzak bir hareket olduğunu gördüm.

Bir avuç İGD'li besleme, işçilerin canı, kanı pahasına kurdukları ve yaşattıkları sendikamıza birçok işçiyi 'sapık akımlara bulaştıkları' gerekçesiyle almıyorlardı. Üstelik tabandaki işçileri bu işçilere karşı kışkırtıyorlardı. Bunların yanında İGD'li beslemelerin bütün yaptıkları Sovyetler Birliği'ni övmek ve işçilere burası hakkında methiyeler düzmekti. Ama gerçekleri saklamaya kimin gücü yetebilir? Sovyetler Birliği'nin bütün dünya çapındaki karşı-devrimci faaliyeti biz işçilerin de gözlerini açmak için yeterliydi.

Sahte TKP'nin yüzündeki devrimci maskesi de sıyrılınca Türkiye'yi Sovyet sosyal-emperyalizminin hegemonyası altına sokmak onların başlıca amacı haline geldiği anlaşılıyordu.

(...)

Sahte TKP'nin etkisi altındaki bütün sınıf kardeşlerim! Revizyonist zinciri kırın. Sınıfımızın ve devrimin çıkarları parti bayrağının altındadır.

Tasfiyeci 'Işık saflarını terk eden bir devrimci:

"Güçlerimizi devrimin ve Marksizmin safında birleştirelim"

Uluslararası komünist hareketin devrimci çizgisiyle yeni oportünizm arasında kesin bir sınır çekilmesiyle birlikte, ülkemizde de 'Üç Dünyacı' oportünistlere karşı ideolojik ve siyasi alanda 'Üç Dünya Teorisi'nin temellerine yönelen, halkımızın ve dünya halklarının ufkunu karartan bu karşı-devrimci teoriye karşı sistemli bir mücadele başladı.

Bu teorinin devrimci proletarya hareketinin saflarında tartışıldığı bir dönemde, bu oportünist teorinin kabulü doğrultusunda mücadele eden tasfiyeciler, yalnızca bu teorinin çerçevesi içinde kalmayıp birçok konuda oportünist tezlerini kusmaya başladılar. 'Üç Dünya Teorisi'nin sınıf işbirliği özünü kavrayan proletarya hareketi bu teoriyi, onun revizyonist köklerini ve siyasi sonuçlarını reddetti. Devrimci proletarya hareketinin saflarındaki uluslararası komünist hareketin devrimci çizgisinin zaferi tasfiyeci ve oportünist harekete de büyük bir darbe indirdi. Tasfiyeciler kendi düşüncelerini dahi açıkça savunamaz oldular. Komünist bir tutumla özeleştiri silahını kullanarak bu teoriyi toptan red ve mahkum etmek yerine burjuvaca kıvırtarak, 'Üç Dünya Teorisi'ne sözde oportünist diyerek saldırdılar.

O dönemde 'Halkın Kurtuluşu ile Aramızdaki Ayrılıklar' başlıklı bir broşür yayınladılar. Bu broşürde, emperyalizm, ittifaklar, II. Paylaşım Savaşının değerlendirilmesi, sosyalizmde sınıf mücadelesinin yönü vb. konular yer alıyordu. Tasfiyecilerin bu noktalardaki görüşleri esas olarak oportünist 'Üç Dünya Teorisi'nden kaynaklanıyordu. Ama tasfiyeciler bir yandan da 'Üç Dünya Teorisi'ni oportünist olarak adlandırmaktan kaçınmıyorlardı. Buradaki tüccar zihniyeti kısa bir süre için de iflas etmek zorunda kaldı.

Benim 'Üç Dünya Teorisi'ni, onun siyasi sonuçlarını kavramadaki yetersizliğim, parti inşası ve partileşme sürecini kavrayamayışım, siyasi önderlik sorunlarında doğru bir görüşe sahip olamamam ve her şeyden önce tasfiyecilere karşı duygusal yaklaşımlarım oportünist görüşlerden etkilenmeme, kısa bir süre için de olsa tasfiyecilerin peşinden gitmeme neden oldu.

Tasfiyeciler, uluslararası duruma ilişkin çıkardıkları ikinci bir yazıda da açıkça olmasa bile 'Üç Dünya Teorisi'ni ve onun siyasi sonuçlarını ortaya koyuyorlardı. Daha sonra çıkardıkları 'Emeğin Kurtuluşu Yolunda Işık' adlı dergide sözde daha önce oportünist dedikleri 'Üç Dünya Teorisi'ni Marksist-Leninist ilan etme cüretini gösterdiler. Bu tutumları ile de hiçbir dönem bu karşı-devrimci teoriyi reddetmediklerini ortaya koyuyorlardı. Bir zaman için bu teoriye oportünist demelerinin tek hedefi, genç devrimcilerin kafalarını karıştırmak, karışan kafaları da burjuva düşünceleriyle doldurmak, onları adım adım karşı-devrimin saflarına çekmek düşüncesiyle hareket ettiler.

Ben onları sınıf işbirliği teorileriyle başbaşa bırakarak safımı uluslararası komünist hareketin genel çizgisi doğrultusunda belirledim.

KAHROLSUN TASFİYECİLER !

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM !

Nevşehir'den 25 devrimci:

"BÜTÜN TEKKELER YIKILACAKTIR"

Bizler Halkın Yolu saflarında mücadele eden devrimcilerdik. Halkın Yolu saflarındayken iki çizgi mücadelesi adı altında biz devrimcilere kabul ettirilmeye çalışılan oportünist 'Üç Dünya Teorisi'ni reddettikten sonra ve Halkın Yolu baş çelişki, baş düşman, sosyo-ekonomik yapı ve faşizm tahlillerini araştırmaya başladık.

Bir yandan 'Üç Dünya Teorisi'nin reddi temelinde özgül siyasi tespitleri araştırmamız, diğer yandan da Halkın Yolu'nun yeni şeflerinin tekke kurma çabaları, bütün bunlar karşısında proleter devrimci hareketin güçlü bir şekilde gelişmesi, yeni grupların anti-parti gruplar olduğunu ortaya çıkarıyor, devrimcilerin birliğinde somut çağrılar yapan proleter devrimci hareketin saflarında birleşmenin devrim isteyen unsurların önünde bekleyen bir görev olduğunu ortaya koyuyordu.

Bunun sonucu olarak biz 7 devrimci çevremizdeki 18 devrimciyle birlikte Halkın Yolu saflarından ayrılarak Halkın Kurtuluşu'nun proleter devrimci siyasi çizgisinde birleştik, parti bayrağı altında toplandık.

Ne 'Üç Dünya Teorisi'ni kabul eden Halkın Yolu'nun eski şefleri, ne de kar yağdı iz kayboldu diyerek tekkeyi diriltmeye çalışan yeni şefler, devrim isteyenlerin yolunu karartamamış ve karartamayacaktır.

Bütün tekkeler yıkılacaktır.

"Rus uşağı Özgürlük Yolu saflarını terk ediyorum"

Ben bir yıldan beri Özgürlük Yolu saflarındaydım. Bu saflara katılmamın tek nedeni dar milliyetçi bakış açımdı. Kürt milliyetinden olmam ve henüz devrimci teoriyi kavramaktaki eksikliğim bir yıl süreyle bu Özgürlük Yolu çizgisinde kalmamı getirdi. Ancak proleter devrimcilerle temasa geçmem beni uyandırdı. Bütün sorunlara gerçekten sınıf açısından ve emekçi kitlelerin çıkarları açısından bakınca ve Sovyetler Birliği'nin siyasi eylemini yakından izleyince Özgürlük Yolu saflarını terk ettim.

Bugün Özgürlük Yolu hareketi, Rus sosyal-emperyalizminin bilinçli bir savunucusudur. Sovyetler Birliği'nin dünya halklarına karşı giriştiği azgınca saldırıyı haklı göstermek siyasi mücadelesinin bellibaşlı noktasıdır. Özgürlük Yolu Kürt ulusunun kurtarıcısı pozunda gerçekte ise emekçiler arasında bölücülük yapan ve son tahlilde Kürt milliyetinden emekçileri Rus sosyal-emperyalizmine peşkeş çekmeye çalışan bir harekettir. O, gerçekte Rus sosyal-emperyalizminin uşağı Kürt komprador burjuvazisi ve toprak ağalarının bir hareketidir. İşte esas olarak bu nedenle iki milliyetten halkın arasına çitler çekmeye çalışmakta, bölücülük yapmaktadır. Oysa Kürt ve Türk milliyetinden işçilerin ve emekçilerin çıkarları ortaktır. Ve bugün Kürt ulusundan emekçi halkın da kurtuluşu ancak Kürt, Türk işçi ve köylüsünün ortak mücadelesiyle mümkündür.

Milli mesele konusunda iki bakış açısı vardır: Bunlardan birincisi her zaman ulusal çıkarları ön plana çıkaran, ulusal meseleyi her şeyden soyutlayarak ele alan ulusal dar görüşlülük ki, bu burjuvazinin bakış açısıdır. Ne yazık ki bugün Özgürlük Yolu saflarında bulunan birçok iyi niyetli insan bu tür bir bakış açısıyla donanmışlardır. Ve işte yine bu nedenle Sovyetler Birliği'nin sosyal-emperyalist yüzünü görememekte, Özgürlük Yolu'nun ise büyük burjuvazinin bir siyasi hareketi olduğunu farkedememektedirler.

Milli mesele konusunda ikinci bakış açısı sınıf bilinçli işçilerin, proletaryanın bakış açısıdır. O, sınıf çıkarlarını ön plana getirir, ulusal meseleyi de sınıfsal çıkarlara tabi kılar, ve milli meseleyi mevcut sömürü düzenini değiştirmenin yalnızca bir parçası olarak kavrar. Marksist-Leninistler bu ikinci bakış açısından yanadırlar. Bunun dışındaki her bakış açısı da bizi burjuvazinin kolları arasına götürür.

Bütün Kürt ulusundan devrimciler bu durumu kavramalıdırlar. Ya proletaryanın safları ya da burjuvazinin kolları. Bugün Kürt ve Türk milliyetinden devrimcileri, sınıf bilinçli işçileri bağrında toplayan bir proletarya hareketi doğmaktadır. Herkes bu devrimci proleter hareketi yakından incelemelidir. Bütün sınıf bilinçli işçilerin, gerçek devrimcilerin yeri parti bayrağının altıdır.

Kurtuluşumuz Kürt ve Türk ve diğer milliyetlerden işçilerin ve emekçi halkın ortak mücadelesinde yatmaktadır.

YAŞASIN KÜRT-TÜRK VE DİĞER MİLLİYETLERDEN HALKIN ORTAK MÜCADELESİ !

YAŞASIN PARTİ BAYRAĞI !

YAŞASIN PROLETARYA PARTİSİ !

Elazığ'dan Bir Devrimcı

İşçi sınıfının uluslararası dayanışmasının bir örneği

RGO Haberleri Türkçe olarak da yayınlanıyor

RGO (Devrimci Sendika Muhalefeti) nedir?

RGO Haberleri Türkçe Bülteninin ilk sayısında aşağıdaki konular yer almaktadır: RGO (Devrimci Sendika Muhalefeti) Nedir? RGO'nun Kuruluş Çalışmaları İçin İleri, Rasyonalleşme Terörüne ve İşsizliğe Karşı Eylem Programı, Türkiye'den Haberler (Binlerce Emekçi Açlıkla Karşı Karşıya, Devrimci Demir-İş'in Kuruluşunu Selamlıyoruz, Devrimci Demir-İş Sendikası Anatüzüğünden, Ankara İnşaat-Prekonsa İnşaat İşçilerinin Başarılı Direnişi, Sendika Ağalarının Artırılmasına Hayır, Okuyucu Mektupları.

RGO Haberlerinin Türkçe Bülteninin ilk sayısında yer alan RGO (Devrimci Sendika Muhalefeti) Nedir? yazısının bir bölümünü aşağıda yayınlıyoruz.

NOT: Resim ve desenler RGO Haberleri'nden alınmıştır).

İşçilere sendika neden gereklidir

Biz işçilerin baskı ve sömürüden nihai kurtuluşu: İşçi sınıfının iktidarı ele geçirmesi ve üretim araçlarının mülkiyetinin kollektifleştirilmesi ile mümkün olacaktır. İşçi sınıfı bu amacına ulaşmak için üç alanda uzun dönemli bir mücadeleyi sürdürür: Ekonomik, siyasi ve teorik mücadele. Teorik mücadele, sosyalist öğretinin kavranması, mücadele verilen ülkenin şartlarının kavranması, işçi sınıfının mücadele yöntemlerinin kavranması için verilen bir mücadeledir. İşçi sınıfı iktidarı ele geçirmek için sürdürdüğü siyasi mücadeleyi esas olarak kendi sınıf partisi aracılığıyla sürdürür.

Sendikaların görevi

İşçi sınıfı, ekonomik mücadelesini ise en geniş işçi yığınlarının biraraya toplandığı sendikalar içinde sürdürür. Sendikalar bir yandan, ücretlerin yükseltilmesi, çalışma şartlarının düzeltilmesi, işgününün kısaltılması ve bunun gibi alanlarda mücadele ederken, öte yandan da işçilerin ekonomik mücadele içinde sınıf mücadelesi anlayışına, sosyalist amaçlara uygun bir biçimde eğitilmesi için mücadele etmelidir.

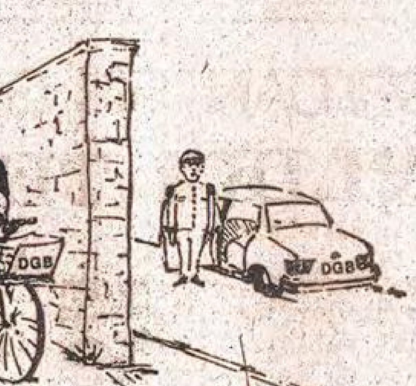
Kapitalizmin ve işçi sınıfının ortaya çıkışından bu yana işçiler biraraya gelerek ekonomik hakları için mücadele ettiler. İlk kurulan sendikalar, burjuvazinin şiddetli bir saldırısı ile karşı karşıya kaldı. Ama burjuvazinin sendika liderlerini hapsetmesine, sendikaları kapatmasına rağmen mücadele durmadı. Şiddet yöntemleri kullanarak sendikal mücadeleyi engelleyemeyeceğini gören burjuvazi, sendikaların varlığını kabul etmek zorunda kaldı.

Sendikaları yozlaştırmak için burjuvazi hangi yöntemleri kullandı?

Şiddet yöntemleri kullanarak sendikal mücadeleyı yok edemeyeceğini anlayan burjuvazi, bu kez de, sendikaları yozlaştırmak, esas hedefinden uzaklaştırmak için yoğun bir çaba harcadı. Fabrikalarda şeflere, Myster'lere, ustalara birçok ayrıcalıklar verilmeye başlandı. Sözde işçi durumunda olan bu adamlar, aldıkları yüksek maaşlar ve rüşvetler karşılığında işçileri baskı altında tuttular ve onların daha fazla sömürülmesine yardımcı oldular.

Aynı yöntemler, sendikalarda da uygulandı. Sendika yöneticileri rüşvetler ve verilen bazı hak-

'İşte kendinizde görüyorsunuz, beş para yok!'

larla satın alındı. Sendika yöneticileri giderek işçi sınıfından koptular, aldıkları rüşvetler ve işçi aidatları ile lüks hayat yaşayan işçi sınıfı içinde burjuvazinin ajanı haline geldiler.

Ülkemiz Türkiye ve Almanya'dan sarı sendikacılar hakkında iki örnek verelim: Yüzüne devrimci maskesi takmış DİSK'in eski genel başkanı, sendika ağası Kemal Türkler'in aylık kazancı 30 bin liradan fazladır. Almanya'da DGB başkanının yıllık kazancı ise 400 bin marktır.

DGB Amerikan emperyalistlerinin yardımı ile kurulmuş sarı bir sendikadır

II. Emperyalist Savaş sonunda Hitler faşizminin yenilgisi sonucu, Almanya işgal edildi. İşgal şartlarında işçilerin özgür sendika girişimlerine olanak verilmedi.

Ama gerek işgalci ABD emperyalistleri, gerekse Alman tekelci burjuvazisi işçi sınıfının sınıf sendikaları kurmak için çabaları olduğunu biliyordu. Bu çabanın önüne geçebilmek için, ABD-Alman tekelci burjuvazi CIA'nın da yardımı ile savaş artığı eski anti-komünistlerden yararlanarak DGB (Alman Sendikalar Birliği)'ni oluşturdular. Bu örgüt, tüzüğüne konulan maddeler ve burjuva ajanı yöneticileriyle baştan itibaren, işçi sınıfına düşman bir örgüt olarak oluşturuldu.

DGB kendiside büyük bir kapitalist tekeldir

DGB, işçilerden kestiği ve asıl amacı grevlerde kullanılması gerekli olan aidatları, sendika ağalarının göbeklerini şişirmek ve kapitalist tekeller kurmak için harcamaktadır. DGB, bir sene içinde işçilerden 1 milyar mark kadar aidat toplamaktadır. 1974-1976 arasında bu paradan sadece % 1,47'si grevlerde harcandı. 1975 senesinde ise bir fenik bile grev harcaması yapılmadı. Bu durumda sözde işçilerin mücadelesini desteklemek için toplanan paralar nereye gidiyor? Bir kısmı sendika ağalarının ceplerine bir kısmı da kurulan şirketlerin sermayesini büyütmek için şirket kasalarına. Örneğin Vetter'in yıllık geliri 200 bin marktır.

Almanya'daki en büyük tekellerden birisi de DGB dir. Neu Heimet, Co-op, Bank für Gemeinwirtschaft, Volksfürsorge gibi dev şirketlerin tümü DGB'ye aittir.

Aynı zamanda büyük şirketlerin yöneticileri de olan DGB'nin sendika ağaları, işçi sınıfının çıkarlarını savunabilir mi? Elbette ki hayır! Tam tersine bu sendika ağaları, aynı zamanda birer şirket yöneticisi olarak işçi sınıfının sömürülüşü arttığı oranda kendi ceplerinin dolacağının çok iyi bilincindedirler. Bu nedenle de en kurnaz yöntemleri kullanarak, işçi sınıfının sömürülüşünün artması için çaba harcamaktadırlar.

DGB burjuva devlet mekanizması ile de kaynaşmıştır

DGB'nin yöneticileri aynı zamanda Alman devlet mekanizması içinde önemli

görevler almışlardır. Belediye meclislerinde, parlamentoda, hatta hükümet kabinesinde birçok DGB üyesi vardır. Bir yandan parlamentodan çıkan işçi aleyhtarı kanunların altına imza atan bu kişiler, çirkin bir iki yüzlülükle aynı zamanda işçilerin bu kanunlara karşı mücadelesine öncülük ettiklerini söylemektedirler.

(...)

Ne yapmalıyız?

Geçen dönemdeki sendika seçimlerinde birçok fabrikada işçi arkadaşlar, DGB içinde bir muhalefet grubu oluşturarak, işçi sınıfının somut taleplerini dile getiren programlarla seçimlere katıldılar: "PATRONLARA VE SENDİKA AĞALARINA KARŞI İŞÇİLERİN BİRLİĞİ İÇİN İLERİ!" sloganıyla seçimlere katılan Devrimci Sendika Muhalefeti'nden (RGO) işçi arkadaşlar, oyların % 3'ten fazlasını aldılar. Bazı büyük fabrikalarda bu oran % 30'a kadar çıktı. Kısa zamanda elde edilen bu başarı, işçi sınıfının DGB ağalarına karşı duydukları nefretin somut bir göstergesidir.

(RGO) ne için mücadele ediyor?

Devrimci Sendika Muhalefeti (RGO) çeşitli fabrikalardaki işçi kardeşlerimiz tarafından oluşturulmuş bir muhalefet hareketidir. Bu devrimci muhalefet içinde DGB sendikalarına üye olan veya herhangi bir sendikaya üye olmayan işçiler yer almaktadır.

DSM (RGO) patronlara ve sendika ağalarına karşı en geniş işçilerin birliğini sağlamak için mücadele ediyor.

DSM (RGO), devamlı artan baskı ve sömürüye karşı, pahalılık ve ücretlerin düşürülmesine karşı, işten çıkarmalara karşı, işçi sınıfının hayat şartlarının düzeltilmesi için mücadele etmektedir.

DSM (RGO) bu mücadelesinde başarıya ulaşabilmek için işçilere ihanet eden gerici DGB'ye karşı mücadeleyi de gerekli görmektedir.

DSM (RGO), aynı zamanda yerli-yabancı ayrımının kaldırılması, aynı işi görenlerin hangi ulustan olurlarsa olsunlar eşit ücret verilmesi için de mücadele eder.

(...)

Bugün için DSM ayrı bir sendika değildir. DGB içinde milyonlarca işçinin örgütlü olduğunun bilincinde olan Devrimci Sendika Muhalefeti, önce en geniş işçi yığınları için de DGB yönetimindeki sendika ağalarının maskesini alaşağı etmek için çaba harcamaktadır. Ancak bu görev önemli boyutlarda gerçekleştikten sonra DGB yöneticilerinin işbirlikçi ve işçi düşmanı yüzü, geniş işçi yığınları tarafından kavrandıktan sonra, işçi sınıfının çıkarlarını koruyan gerçek bir sınıf sendikasının oluşmasının şartları ortaya çıkacaktır.

Devrimci Sendika Muhalefeti (RGO) içinde örgütlenelim

Hepimiz çok iyi görebiliyoruz ki, üzerimizdeki baskı ve sömürü her geçen gün artıyor. Bize yapılan haksızlıklara karşı birlik olarak mücadele edebiliriz. Bu mücadele sadece Alman veya Avrupalı diğer işçilerin mücadelesi değil, bizim de mücadelemizdir. Batı Alman tekelci burjuvazisi, sürekli olarak işçileri bölmek, onları birbirine düşman edebilmek için çaba harcıyor. DGB de bu düşmanlığı alabildiğine körüklüyor. Biz güçlü bir mücadele sürdürmek istiyorsak, tüm işçilerin birliğinin en önemli görev olduğunun bilincinde hareket etmeliyiz.

DSM bu birliği en iyi şekilde gerçekleştirebileceğimiz örgüttür. DSM (RGO)'yi bizim dışımızda bir hareket değil, bizzat kendimizin bir örgütü olarak benimsemeliyiz. DSM'nin gelişmesi bizim de haksızlıklara karşı mücadelemizin gelişmesi demektir.

● Bugüne kadar RGO Haberleri sadece Almanca'da yayın yapıyordu. Bülten il kez bir yabancı dilde, Türkçede yayın yapmaktadır

● RGO Haberlerinin Türkçe yayını Alman ve Türkiyeli işçilerin Alman tekelci burjuvazisine karşı ortak mücadelesinin ve dayanışmasının bir aracı olacaktır.

Daha önceden Türkçe olarak da yayınlanacağı açıklanan RGO Haberleri geçtiğimiz ay içinde yayınlanmaya başlandı. RGO Haberleri'nin ilk Türkçe sayısı çıktı. Türkçe yayınını sürekli olarak devam ettireceği açıklanan RGO Haberleri'nin ayda bir çıkacağı bildirilmektedir.

Aylık RGO Haberleri Türkçe Bülteni, Alman Marksist-Leninistlerinin ve Almanya'da bulunan Türkiyeli Marksist-Leninistlerin ortak çabası ve dayanışması ile yayınlanmaktadır.

RGO Haberleri Bülteninin Türkçe yayını, Alman ve Türkiyeli işçilerin Alman tekelci burjuvazisine karşı ortak mücadelesinin ve dayanışmasının iyi bir örneğini teşkil etmektedir.

RGO Haberlerinin Türkçe yayını, aynı zamanda işçi sınıfının uluslararası dayanışmasının bir eseri ve sonucu olarak doğmuştur.

Bugüne kadar RGO Haberleri, sadece Almanca da yayın yapıyordu. Bülten, ilk kez bir yabancı dilde, Türkçede yayın yapmaktadır.

RGO Haberlerinin Türkçe olarak da yayınlanması, Alman işçi sınıfı ile Almanya'da bulunan Türkiyeli işçilerin Alman tekelci burjuvazisine karşı mücadelesini daha da ilerletecek ve dayanışmalarını güçlendirecektir. RGO Haberlerinin Türkçe yayını, "Patronlara ve Sendika Ağalarına Karşı İşçilerin Birliği İçin İleri" sloganının hayata geçmesinin önemli araçlarından biri olacaktır.

NOT: RGO Haberleri Türkçe Bültenine abone olmak isteyenler, abone ücretlerini POSTSCHECKKONTO DORTMUNT Kto Nr. 32621-468 nolu konto hesabına yatırıp, Dithmars Theil, 4800 Dortmunt 41 Postfach: 41 03 32 adresine Türkçe mektup yazarak kaç aylık abone olmak istediklerini bildirebilirler. RGO Haberlerinin bir yıllık abone ücreti 12; altı aylık abone ücreti ise 6 marktır.)

ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFINDAN

İSPANYA

İspanya burjuvazisi yeni bir toplumsal anlaşma yapmaya ve bunu hayata geçirmeye hazırlanmaktadır.

Bazı sendika liderleri, özellikle İşçi Komisyonları (CCOO) tarafından planlanan yeni sözleşmeye ilişkin olarak, İspanya İşçi Meclisleri Birliği (AOA), işçi sınıfının acil ve haklı taleplerini, büyük patronların, emperyalizmin ve safını kesin olarak belirlemiş siyasal güçlerin çıkarlarına teslim edilemeyeceğini açıklamıştır. İşçi Meclisleri Birliği'nin (AOA) yeni toplumsal anlaşmaya karşı çıkacağı ve işçilerin taleplerini her alanda savunmak için mücadele edeceği bildirilmektedir.

Bu konu ile ilgili olarak İspanya Komünist Partisi /Marksist-Leninist'in yayın organı Vanguardia Obrera gazetesinin son sayılarından birinde bir açıklama yapan AOA Ulusal Sekreterliği, toplumsal anlaşmanın şehirde ve kırda işçi sınıfına olumsuz sonuçlar getirdiğini vurgulamıştır. Açıklamada, bu yıl süresince, buhrana rağmen, kapitalist işletmelerin kârlarını % 35,5 oranında artırdıkları halde, bu anlaşma dönemi boyunca işçi sınıfının gerçek alım gücünün en azından % 47 oranında düşeceği belirtilmektedir.

İşçi Meclisleri Birliği (AOA) Ulusal Sekreterliği yaptığı açıklamanın sonunda, yeni toplumsal anlaşmaya, işsizliğe ve işten atılmalara karşı işçi sınıfını mücadeleye çağırmaktadır.

Kütahya Kırka Boraks maden işçileri direndiler, haklarını aldılar

● ŞANTİYEDE BULUNAN 135 İŞÇİNİN TAMAMI DİRENİŞE KATILDI. İŞÇİLERİN PROLETER BİLİNÇLİ TAVRI, REFORMİST SENDİKA YÖNETİMİNİN PATRONLA UZLAŞMA TEKLİFİNİ KESİNLİKLE REDDETTİ.

● ŞANTİYE ŞEFİNİN BASKI VE TEHDİTLERİNE BOYUN EĞMEYEN İŞÇİLER, 8 GÜN SÜREN DİRENİŞTEN SONRA, İLERİ SÜRDÜKLERİ İSTEKLERİNİ GERÇEKLEŞTİRDİLER.

Kütahya'nın Değirmenözü Köyünde bulunan, Etibank'ın Kırka Boraks madenleri yükleme ve boşaltma tesislerinde çalışan 135 işçi geçtiğimiz günlerde direnişe geçti. Sosyal hakların sağlanması, ücretlerin yükseltilmesi talebiyle direnişe geçen işçiler, eylemlerini kararlılıkla sürdürdüler. Şantiye şefinin baskısı, onlara boyun eğdiremedi. Reformist Yol-İş Sendika Sekreterinin direnişten vazgeçilme önerisi işçiler tarafından reddedildi.

Tim Ticaret tarafından işletilen maden tesis şantiyesinde iş güvenliği yoktur. İşçiler, yeni haklar elde etmek için örgütlenmenin ve direnmenin gerektiğini kavradılar. Proleter devrimci işçiler, işçilerin talepleri doğrultusunda propaganda ve örgütlenme çalışmasında önderlik ettiler. Proleter devrimci işçilerin direniş önerileri bütün işçiler tarafından benimsendi.

SINIF BİLİNÇLİ İŞÇİLER, SINIF UZLAŞMACILIĞINI REDDEDİYOR

Şantiye şefi, direnişçi işçileri tehdit etti. İşlerine son vereceğini söyledi. Bu tehditler karşısında işçiler, direnişten vazgeçmediler. Haklarını alıncaya kadar eylemlerini sürdürmede kararlı olduklarını haykırdılar. Aynı bilinçle, reformist sendika sekreterinin direnişi kırmak için patronla uzlaşılması gerektiği yolundaki önerisini kesinlikle reddettiler.

İŞÇİLER HAKLARINI ALIYOR

İşçilerin bilinçli ısrarları karşısında, sendika sekreteri kararından vazgeçmek, patronla görüşmeye oturmak zorunda kaldı. Bu görüşme sonunda işçilerin talepleri gerçekleşti. Direniş sonunda işçiler şu hakları aldılar:

1- İnşaat mevsiminin açılmasıyla birlikte, direnişçi işçiler öncelikle işe alınacak.

2- Direniş süresinde geçen gündelikler ödenecek.

3- İkramiye, yakacak yardımı, okul parası en kısa zamanda ödenecek.

4- Vasıfsız işçilere 200 lira günlük ücret, diğer işçilerin ücretlerine 50 lira zam ödenecek. Bu karar toplusözleşme yapılıncaya dek geçerli olacak.

5- Direnişe geçen işçiler hakkında soruşturma açılmayacak, hiçbir işçi işten atılmayacak.

6- Mart ayında yapılacak toplusözleşme görüşmelerine sendika ile birlikte işçi temsilcileri de katılacak.

Proleter devrimci siyaset önderliğindeki eylemde, elde edilen başarı, işçilerin devrimci mücadele azmini artırdı. Aynı zamanda, Kütahya'daki bütün işçileri etkiledi, onlara yol gösterici bir direniş örneği oldu.

eğitim/öğretim

Yurtsever Devrimci Öğretmen

Gerici eğitim aynı zamanda milli zulmün de bir parçası ve aracıdır

Ülkemizde eğitim diğer gerici nitelik ve hedeflerinin yanında ezilen millet ve milliyetleri zorla asimile etmenin bir aracı olarak da kullanılır. Kendi diliyle konuşması, eğitim yapması yasaklanan azınlık milliyetleri ve özellikle de Kürt milleti, eğitim yoluyla da zorla eritilmeye çalışılmaktadır. Cumhuriyet'in ilanından bu yana egemen sınıflar Kürt ulusunun eğitim, kültür vb. açılardan geri bırakılmasını sistemli ve resmi bir politika olarak uygulayagelmişlerdir. Böylece resmen varlığı bile reddedilen bir ulus bilgisizliğin karanlığı içine gömülerek, baş kaldırılmasına olanak verilmeden, bütün ulusal özellikleri rahatça yok edilerek ortadan kaldırılmaya çalışılmıştır.

Kürt ulusunun yaşadığı Doğu ve Güneydoğu Anadolu'nun her bakımdan en geri kalmış 13 ilinde şu anda dahi okul yüzü görmemiş 2500'e yakın köy bulunmaktadır. Kürt ulusunun eğitim yönünden geri bırakıldığının kanıtlarını bizzat resmi istatistiklerde bulmak mümkündür. Bütün ülke çapında okuma yazma bilmeyenlerin genel nüfus içindeki oranı % 45 civarında iken, bu oran Türkiye Kürdistan'ında % 70'e yükselmektedir. Aynı şekilde ortaöğrenimi bitirme şansına sahip olmuş Kürt milliyetinden gençlerin üniversite giriş sınavlarındaki başarı oranının ülkenin diğer bölgelerinde eğitim görmüş olan gençlere göre dörtte bir olması da Kürt milletinin 'cehaletin' karanlığında bırakılmasının başka bir kanıtını oluşturmaktadır.

Türkiye Kürdistan'ında eğitim olanaklarının geri niteliği bu alandaki milli baskının ve milli eşitsizliğin yalnızca bir parçasıdır. Öte yandan Kürt milletine kendi diline yabancı bir dille ve zorla eğitim uygulanması eğitim alanında milli baskının daha açık ve kaba yanını oluşturmaktadır. Milyonlarca kişinin kendi diliyle öğrenim görmesi, kültürünü geliştirmesi zorla yasaklanmıştır. Türkiye Kürdistan'ında eğitim kurumlarında yüzbinlerce Kürt milliyetinden öğrenci Türk dili ve kültürü ile zorla eğitime tabi tutulmaktadır. Kendi doğal çevresinde yedi yaşına kadar Kürtçe konuşan, dünyayı bu dille algılayan, duygu ve düşüncelerini bu dille anlatmayı öğrenen Kürt çocukları ilkokula başlamasıyla birlikte Türkçe konuşmaya, yazmaya zorlanmaktadır. Kürt ulusundan insanlar kendi dilleri ve kültürleri temelinde eğitilmedikleri için bilgi, beceri ve kişiliklerini gereğince geliştirme olanaklarından da yoksun kalmaktadırlar. Kürt öğrenciler yabancı bir dilde eğitim gördüklerinden Doğu ve Güneydoğu illerinde eğitimdeki başarısızlık oranı % 80'e kadar yükselmektedir.

Cumhuriyet'in ilanından 55 yıl sonra dahi hâlâ binlerce Doğu ve Güneydoğu Anadolu köyüne okul, öğretmen ve diğer eğitim olanaklarını götürmemiş olan, bu bölge insanlarının % 70'ine dahi okuma yazma öğretmemiş olan egemen sınıflar, diğer yanda çok sayıda yatılı bölge okulu açarak Kürt milliyetinden çocukları daha çok küçük yaşlarda zorla asimilasyona tabi tutmuştur. Yoğun bir biçimde yalnızca Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da açılmış bulunan yatılı bölge okullarının bugüne kadarki işlevleri yoksul Kürt milliyetinden köylü çocuklarının doğal çevrelerinden, Kürtçe konuşan yakınlarından, ulusal kültüründen koparılarak bütün bu değerlere yabancılaşmasını sağlamaya yöneliktir.

Ulusların ve dillerin tam hak eşitliğinin kabul edilmesi yalnızca tutarlı bir demokrasinin gereği değildir. Her milliyetten işçilerin ve halkın birliğinin yaratılması, bu milliyetlerden halklar arasında yabancılaşmanın ve düşmanlığın ortadan kaldırılması için ulusların ve dillerin tam hak eşitliğinin sağlanması gerekir. Bu ise her şeyden önce Türkçe'nin başta Kürtçe olmak üzere diğer azınlık diller üzerindeki ayrıcalığının ortadan kaldırılması ve bütün milliyetlerin kendi kaderlerini tayin hakkının tanınması ile mümkün olabilir. Türkiye Kürdistan'ında anadilde öğrenim özgürlüğünün sağlanması için mücadele elbette Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı için mücadelenin yanında ve bununla birlikte demokrasi savaşının önemli bir hedefi olarak önümüzde durmaktadır.

Yurtsever Devrimci Öğretmenler

"TÖB-DER'deki buhranı tabanın özgür iradesi ile toplanan olağanüstü kongre çözmelidir"

CHP iktidarının memur örgütlenmesini de hedef alan yeni baskı tedbirlerine ve 4. Olağan Kongre'den sonra TÖB-DER içindeki son gelişmelere ilişkin tutumlarını açıklayan Yurtsever Devrimci Öğretmenler, TÖB-DER içindeki buhranın 'öğretmen tabanının özgür iradesi ile toplanan olağanüstü kongre yoluyla çözülmesi' gereğini belirtmişlerdir. CHP iktadırın yeni baskı tedbirlerinin var olan "sivil sıkıyönetim" şartlarını daha da ağırlaştıracağını açıklayan Yurtsever Devrimci Öğretmenler, yayınladıkları bildiride öğretmen örgütlenmesinin bütünüyle tehdit edildiği bugünlerde TÖB-DER'in düştüğü buhrandan bir an önce kurtulması gereği üzerinde durmuşlardır. Yurtsever Devrimci Öğretmenlerin yayınladıkları bildiri, özetle şöyledir:

"Var olan hak ve özgürlüklerimizin tümden yok edilmek istendiği bugünlerde, en doğal haklarımızın alınması ve daha yüce görevlerin basamağı yapabilmek için her şeyden önce örgütümüz TÖB-DER'e sahip çıkmaya ve onu içine düştüğü bunalımdan kurtarmaya ihtiyacımız var. Örgütümüz yönetimini gasbeden revizyonistler, onu kişiliksiz, şekilsiz bir lokal örgütü düzeyine indirgediler.

"Gerek 'Birlik ve Dayanışma' gerekse 'Demokratik Merkeziyetçi' adı verilen hainler ve onlara alet olan ortayolcu, uzlaşmacı şefler, öğretmenleri bir sürü olarak gördüler. Onlar yönetim hırsı uğruna öğretmenlerin iradesini hiçe saydılar ve örgütümüzü bir tabela örgütü haline soktular.

"Şimdi varsınlar burjuva mahkemelerinde birbirlerine istedikleri kadar küfretsinler. Kendilerinin yasallığını kanıtlamaya çalışsınlar. Mahkemeler, son günlerde Gazioğlu yönetimini 'yasal' ilan etti. Hemen peşinden Talip Öztürk, bunun yalan olduğunu, kararı temyiz ettiklerini ve kendi yönetimlerinin iptal edilmediğini belirtti. Bu cebeleşme daha uzun bir süre devam edeceğe benzer. Ama ne Gazioğlu, ne de Öztürk yasal değildir. Her şeyden önce öğretmen mücadelesini hançerleyenler, Rusya'nın uşaklığını yapanlar meşru olamazlar. Bu hırlaşma TÖB-DER'imiz için zararlıdır ve bu bela mutlaka defedilmelidir. TÖB-DER'de hayat durmuştur. Bu saatten son ra mahkemelerin bunlardan birine 'sen meşrusun' demesi de onları meşru kılmaz. Binlerce öğretmen için meşru olamayanlar, yasal olarak da meşru olamayacaklardır. Ayrıca sözkonusu mahkemelerinde yıllarca süreceği başka bir gerçektir.

"Sorunun çözümü öğretmenlerin özgür iradesinin yansıdığı, tabandan çözümün, geniş öğretmen yığınlarının sorunu demokratik bir tarzda çözdüğü olağanüstü bir kongredir. Revizyonizmin örgüt yıkıcılığı mahkum edilmelidir. Şubeler de olağanüstü kongrelere gidip genel kongre için karar almalıdır. Bu ertelenemez bir görevdir."

Yurtsever Devrimci Öğretmenlerin bildirisinde son olarak TÖB-DER içindeki Rus yansılı grupların öğretmen mücadelesiyle ve öğretmenlerin hayati önemdeki çıkarları ile hiçbir ortak noktaları olmadığı belirtilmekte ve bütün ilerici, devrimci, yurtsever öğretmenlerin bu örgüt bölücülerine karşı demokrasi temelinde birleşmeleri gereği üzerinde durulmaktadır.

CHP'nin vaatleri, yeni baskı tedbirleri ve memur örgütlenmesi

Hükümetin hazırladığı "Kamu güvenliğine ve kolluk hizmetlerine ilişkin bazı kanunlarda değişiklik yapılması ve bunlara yeni hükümler eklenmesi hakkındaki kanun tasarısı" başlığını taşıyan yeni yasa taslağı meclislere verilme aşamasına gelmiş bulunuyor. Valileri sivil sıkıyönetim komutanları yapacak, Devlet Güvenlik Mahkemelerini yeniden hortlatacak, toplantı ve gösteri yürüyüşlerini yasaklayacak, demokratik kitle örgütlerinin kapısına kilit asacak ve polisin halk üzerindeki baskısını artıracak olan kanun tasarısı, devlet memurlarının örgütlenme özgürlüğünü de bütünlüyle ayaklar altına alıyor. Bugünkü CHP hükümeti tarafından hazırlanan kanun tasarısının hiçbir maddesi gerçekten yeni değil. Bu tasarıda yer alan her hüküm 12 Mart hükümetleri tarafından ya meclise getirilmiş ya da yasalaştırılmak üzere taslak olarak hazırlanmış. Üstelik Ecevit hükümeti tarafından hazırlanan yeni baskı yasaları 12 Mart hükümetleri tarafından değiştirilen Anayasa maddelerini de kendine dayanak olarak almaktadır.

Hükümetin hazırladığı ve bütünlüyle halka karşı baskı tedbirlerinden oluşan yeni yasa tasarısında memurlara ve memur örgütlenmesinin payına da çok şey düşmektedir. Zaten 12 Mart hükümetleri tarafından iyice kısıtlanan dernek kurma özgürlüğü ve özellikle de memurların örgütlenme hakkı yeni yasa tasarısıyla toptan ortadan kaldırılmaya çalışılmaktadır. Bilindiği gibi 12 Mart öncesinde grevsiz ve toplusözleşmesiz sendika kurma hakkına sahip olan devlet memurlarının bu hakkı 12 Mart sırasında ellerinden alınmış ve yeni dernekler kanunu çerçevesinde memurlara son derece kısıtlı örgütlenme hakkı tanınmıştı. Hükümetin yeni yasama döneminde hazırlamak için canla başla çalıştığı yeni baskı tedbirleri içeren yasa tasarısı, memurların ellerinden bu güdük hakkı da almaktadır. Artık yeni yasanın memurların örgütlenme hakkını kısıtlayacağından dahi söz etmek abestir. Kısıtlanacak geride ne kalmıştır ki? Hükümetin yasa tasarısı, memurların kuramayacakları ve üyesi olamayacakları dernekler arasında saymadığı bir tek 'kuş severler derneği' kalmıştır. Yeni tasarı memurların öğütsüz örgütleri dışardan pasif bir biçimde desteklemelerini dahi yasaklamaktadır.

Oysa CHP'nin 1973 ve 1977 seçimlerinde vaatleri üzerinden bunları unutacak kadar zaman geçmemiştir. Miting meydanlarında memurlara sınırsız örgütlenme, grevli, toplusözleşmeli sendika hakkı vb. vaatleri bol keseden atan CHP ve Ecevit şimdi hükümet koltuğunda memurların bütün örgütlerini ortadan kaldırma hazırlığı içine girmiştir. Şu kısa süre içinde gerçekleşen bu ikili tutum reformculuğun sahtekarlığını ortaya sermesi ve memurların grevli, toplusözleşmeli sendika hakkı için mücadelelerini CHP'nin icazetine bırakan herkesin revizyonistin uzlaşmacılığını göstermesi açısından ilginçtir.

'Memurlar ve memur örgütleri siyasette uğraşamaz' gibi saçmalıklar da dahil, devlet memurlarının örgütlerine özgürlüğün önündeki bütün engeller mutlaka kalkacaktır. Halkın çığ gibi büyüyen mücadelesi karşısında değil yeni baskı tedbirlerini dayatmaya kalkışmak; eskilerini bile tutmak kısa bir süre sonra mümkün olmayacaktır. Bu günleri biz de göreceğiz, Ecevit de...

KİTLE ÖRGÜTLERİNDEN

Pülümür TÖB-DER'de yönetime 'Yurtsever Devrimci Birlik' seçildi

14 Kasım günü yapılan Pülümür TÖB-DER Olağan Kongresinde yönetime yeniden yurtsever devrimci öğretmenlerin önderliğinde 'Yurtsever Devrimci Birlik' grubu seçildi.

Kongre öncesinde ve Kongre sırasında Devrimci Yol taraftarı öğretmenlerin yalnızca Yurtsever Devrimci Öğretmenlere karşı olma temelinde, Aydınlık çetesiyle birlik kurma çabası içine girmeleri bütün öğretmenler tarafından ilkesizlik ve fırsatçılık olarak değerlendirildi. Kongrenin gerçek tarihi olan 4 Kasım'da Devrimci Öğretmen grubu Aydınlık çetesiyle ittifak kuramadığı ve bu nedenle kongreye katılmadıkları için çoğunluk sağlanamadığı gerekçesiyle kongre dahi ertelendi. Devrimci Öğretmen grubunun bu tutarsız tutumu tabandaki "devrimci öğretmenlerin" bile haklı tepkisiyle karşılaştı. Devrimci Yol taraftarlarının Adana vb. gibi ülkenin çeşitli yerlerinde Aydınlık çetesini karşı-devrimci olarak nitelendirdiklerini bilen öğretmenler 'Devrimci Öğretmen' grubunun bazı şeflerinin Pülümür'deki tavırlarının bütünüyle kariyerist duygulardan ve proletarya hareketine karşı düşmanca tutumlarından kaynaklandığını belirttiler.

Kongre sonunda yapılan seçimlerde 'Yurtsever Devrimci Birlik' grubu 52 oyla yönetime seçilirken, koltuk hesaplarında anlaşamayan Devrimci Öğretmen grubununun şefleri ve Aydınlık çetesi, seçimlere ayrı listelerle katıldılar ve toplam 38 oy alabildiler. Yurtsever Devrimci Birlik içinde ise oyların 42'si Yurtsever Devrimci Öğretmenler tarafından gerisi ise Halkın Yolu, Partizan ve Halkın Birliği taraftarı öğretmenler tarafından kullanıldı.

EM-PERSON'da seçimler:

Emekli Sandığında Yurtsever Devrimci Memurların mücadelesi gelişiyor

Emekli Sandığı çalışanlarının birim örgütü EM-PERSON'da yurtsever devrimci memurların mücadelesi hızla gelişiyor. Bugünkü CHP iktidarına yaranmak amacıyla hareket eden örgüt yöneticilerinin bütün çabalarına rağmen, yurtsever devrimci memurların sayısı Emekli Sandığın'da gün geçtikçe artmaktadır.

CHP-MSP koalisyonu sırasında Emekli Sandığı yöneticilerinin kendilerinin iktidara olan yakınlıklarını göstermek için kurdukları EM-PERSON, o dönemde iktidar yanlısı bir çizgi izlemiş, MC'nin iktidara geçmesiyle birlikte ise yöneticiler mücadeleden tamamen yan çizerek, örgütü fiilen işlemez hale getirmişlerdi. Bu yıl başında CHP'nin yeniden iktidar olmasıyla birlikte EM-PERSON içindeki ve yönetimindeki kurumun birçok yetkilisi yeniden memurların ekonomik ve demokratik hakları için mücadeleyi bir kenara atarak iktidara yaranma çabası içine girmişlerdir. Öte yandan örgüt için de devrimci memurların mücadelesini engellemek için gerici ve faşistlerle işbirliği dahi yapmışlardır.

Ekim ayı sonunda yapılan genel kurulda ise yöneticilerin devrimci memurlara karşı düşmanca tutumu iyice su yüzüne çıkmıştır. Genel Kurulda Divan Başkanlığına getirilen Sakıp Hiçerimez ve diğer yöneticiler, çeşitli oyunlarla Emekli Sandığı personelinin gözünü boyamaya çalışmışlar, Sandık yöneticilerini Genel Kurula getirerek memurları baskı altında tutmaya çabalamışlardır. Genel Kurulda Sandık yöneticileri ve örgüt ağalarının yanında devrimci memurlara karşı TÜM-DER'de örgütlü sosyal-faşistler, KSD, DEV-GENÇ taraftarları ve birkaç başıbozuk hizip artığı da birleşmişlerdir. DEV-GENÇ taraftarları Yurtsever Devrimci Memurların listesini desteklemedikleri gibi, bu listeye oy verecek olan memurları da engellemek istemişlerdir. Yüzlerine devrimci maskesi takmış grup şefleri, Sakıp Hiçerimez ve diğer yöneticilerinin işi anti-demokratik uygulamalara ve MHP'nin sloganlarını savunmaya kadar götürdükleri halde bu tekkeci ve proleter devrimcilere karşı düşmanca tutumlarını terketmemişlerdir.

Bütün engelleme ve düşmanca tutumlara rağmen Yurtsever Devrimci Memurların bazı ilerici memurlarla ortaklaşa olarak oluşturdukları liste 237 geçerli oyun 84'ünü almış, Halkçı Memurlar adıyla seçimlere katılan ve CHP'nin iktidar olanaklarından yararlanmayı kendilerine başlıca hedef olarak seçen reformcular 153 oy alarak yönetimi yeniden ele geçirmişlerdir.

Eskişehir'de de sağlık emekçileri Tüm Sağlık-Der'de birleşmeye hazırlanıyor

- **Çok sayıda sağlık emekçisi TÜS-DER'den ayrıldı.**
- **TÜS-DER'deki Devrimci Yol taraftarları Yurtsever Devrimci Sağlık Emekçilerine karşı sahte TKP'li revizyonist Genel Merkez yöneticileri ile birleşiyorlar.**

Sağlık emekçilerinin merkezi örgütü olduğu iddiasıyla ortaya çıkan, ancak bugüne kadar sağlık emekçilerinin hemen hiçbir talebiyle ilgilenmeyen ve giderek bir avuç İGD'li beslemenin tekkesi haline gelen TÜS-DER, bütün ülke çapında çökmeye devam ediyor. Son olarak Eskişehir'de de çok sayıda sağlık emekçisi TÜS-DER'den ayrılarak bütün Türkiye'de hızla örgütlenen TÜM SAĞLIK-DER'i kurma çalışmaları içine girmişlerdir. Eskişehir TÜS-DER yönetiminde Devrimci Yol taraftarları ile birlikte bulunan Yurtsever Devrimci Sağlık Emekçileri de şube yönetiminden ayrılarak Eskişehirli sağlık emekçilerine TÜM SAĞLIK-DER'de birleşme çağrısı yapmışlardır. Yönetimden istifa eden iki sağlık emekçisi, TÜS-DER'den ayrılırken yayınladıkları bildiride TÜS-DER Genel Merkez yöneticilerinin ihanetlerini, anti-demokratik uygulamalarını da teşhir etmişlerdir. Eskişehir TÜS-DER yöneticisi iki sağlık emekçisinin bildirisi özetle şöyledir:

"... TÜS-DER artık öyle bir noktaya geldi ki sağlık emekçilerinin haklarını savunmadığı gibi, savunanlara da dernekte yaşama hakkı tanımadı. Onları üyelikten attı, devrimci sağlık emekçilerinin yönetime geldikleri şubeleri kapattı... Ülke çapında sağlık emekçileri Genel Merkezin bu durumunu gördüler... Bir kısmı örgütten istifa etti. Büyük çoğunluğu da dernekle ilişkisini fiilen kesti..

1- TÜS-DER, sürülen, kıyılan, hakarete uğrayan, haksız şekilde yeri değiştirilen, amirleri tarafından dövülen üyelerine sahip çıkmadı.

2- TÜS-DER, elbise, ayakkabı ihtiyaçlarımızın, ve diğer yasayla kazanılmış haklarımızın aranmasında görevini yapmadı.

3- Katsayı, yan ödeme, Emekli Sandığı, MEYAK gibi bizleri soymakta araç olarak kullanılan kurumlara karşı hakim sınıflarla aynı tavrı aldı. Örneğin, asgari ücret sistemi yerine, katsayı sistemini savundu. Yan ödemelerin yapılan işe göre değil, diplomaya göre verilmesini istedi.

4- Bugün en acil talebimiz olan GREVLİ-TOPLU-SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI yerine grevsiz, sendikaya razı olacaklarını dahi belirtti.

5- TÜS-DER, sağlık emekçisini bölerek, onları birbirine düşüren, işçi sınıfının canı ve kanı pahasına aldığı 8 saatlik işgününü 9 saate çıkartan grevli-toplusözleşmeli sendika hakkımızın önüne bir engel olarak konan gerici TAM GÜN yasasını destekledi...

"TÜS-DER, ülke çapında tecrit olurken, Eskişehir Şubesi de onun ihanetini gizlemeye çalıştı. Sözde Genel Merkeze muhalefet ettiklerini söylemelerine rağmen, gerçekte tamamen onlarla uzlaştılar. Genel Kurul kararlarını dahi Genel Merkeze iletmediler. Tam Gün Yasasına, Genel Merkezin de karşı çıktığı yalanı ile tabandaki üyeleri bir süre daha tutmaya çalıştılar. İlimizdeki üyelerin haksızlığa uğramaları, kıyılmaları, sürülmeleri karşısında sessiz kaldılar. Üyelerin yasalardan doğan haklarını aramadılar.

"Bir örgüt, üyelerinin haklarını aramıyorsa, bizi sömüren hakim sınıflarla birleşiyorsa, muhalefetin yönetime geldiği şubeleri kapatıyorsa, muhalefet ederek bu örgütün yönetimini değiştirmek mümkün değilse ve bu örgüt sağlık emekçilerinin mücadelesinin önünde bir engelse, o örgütün içinde kalmanın hiçbir faydası yoktur... Bugün artık TÜS-DER'in Sağlık Bakanlığı'nın bir şakşakçısı olduğunu bilmeyen kalmamıştır.

"Bundan sonra mücadelemizi TÜM SAĞLIK-DER çatısı altında sürdüreceğiz. Çünkü TÜM SAĞLIK-DER, sağlık emekçilerinin mücadelesinin içinden doğdu. Kuruluşundan kısa bir süre geçmesine rağmen, sağlık emekçilerine önderlik edebilecek tek örgüt olduğunu kanıtlamıştır. O, verdiği mücadele ile sürülen üyelerini geri getirtti. İş kazalarında ölen ve yaralanan üyelerinin haklarını sonuna kadar savundu. Ankara Hastanelerindeki emekçilerin direnişini örgütledi. Gecekondu semtlerine servis otoları sağladı. Fazla çalışma ücretlerini yükseltti. Üyelerinin diğer haklarını söke söke almasını bildi. Sağlık emekçilerinin bu örgüt çatısı altında birleşerek, başta GREVLİ-TOPLUSÖZLEŞME HAKKI olmak üzere bütün demokratik ve ekonomik haklarına mücadele ile kavuşacağına inanıyoruz. Bunun için TÜM SAĞLIK-DER'e geçiyoruz."

Sağlık emekçilerinin Eskişehir'de de TÜS-DER'den ayrılmaları üzerine bu şubede yönetimde çoğunluğu oluşturan Devrimci Yol taraftarları, Genel Merkezle işbirliğini geliştirmişler ve doğrudan revizyonist yöneticileri desteklemişlerdir. Onların bu tutumu revizyonistlerin güçlenmesine hizmet etmektedir. Bütün ülke çapında çöken ve artık giderek İGD'li Rus uşaklarının uğrağı haline gelen TÜS-DER'i ayakta tutmak için ellerinden geleni yapmaktadırlar.

Yurtsever Devrimci Mühendis ve Mimarların Temsilciler Toplantısı yapıldı

Mühendis ve mimarların temsilciler toplantısı, 18 Kasım 1978 günü Ankara'da yapıldı. Toplantıya çeşitli bölgelerdeki yurtsever devrimci mühendisleri temsilen 35 devrimci mühendis ve mimar katıldı. Toplantıyı 'Devrimci Mücadele ve Görevlerimiz' konulu bir konuşmayla açan devrimci bir mühendis, mühendis ve mimarların % 70'inin ücretli olduklarını, bu sömürü ve zulüm düzeninin onları da çeşitli baskılar altında tuttuğunu belirterek, yurtsever devrimci mühendis ve mimarların odalarda ve işyerlerindeki görevlerini açıkladı; mühendis ve mimar odalarındaki mücadelenin önündeki revizyonist ve reformist engelleri anlattı.

Gündemdeki konuların tartışılmasından sonra illerden gelen temsilciler, çeşitli konular üzerindeki görüşlerini açıkladılar. Tartışmalar sırasında, revizyonistlerin odalardaki mücadeleyi böldüğü ve odaların daha etkin bir mücadele verebilmelerinin önünde engel oldukları vurgulandı. Ortayolcu akımların, revizyonizmle uzlaşmalarının aynı şekilde mücadeleyi zaafa uğrattığı da belirtildi.

TÜTED'in artık tam bir karşı-devrimci çete haline geldiği görüşü de tartışalarak bu konuda da görüş birliğine varıldı. Ayrıca TÜTED'in sendika hakkı mücadelesinin de önünde bir engel olduğu belirtilerek, TMMOB'nin, işyeri ve bölge temsilciliklerinin işlevlerinin geliştirilmesi gereği belirtildi.

Yurtsever devrimci mimar ve mühendislerin temsilciler toplantısı, bazı kararların alınması ile son buldu. Alınan kararların içinde şunlar da bulunuyordu: Mühendis ve mimarların somut sorunlarıyla ilgilenmek ve sendikal mücadeleyi yükseltmek için işyeri esasına dayalı ilişkileri geliştirmek; revizyonist ve reformist akımların TMMOB'yi işlemez hale getiren davranışlarına karşı kararlı mücadele yürütmek.

işçi köylü mektupları

Almanya-Krefeld'den bir grup devrimci:

Güney Dergisine açık mektup

(Güney dergisinin 11. sayısında çıkan yazınız üzerine)

Arkadaşlar,

Sözkonusu yazınızı 9.ayın içinde yolladık. Çünkü o dönemde gözlediğimiz Güney dergisi içinde geliştirilen bir olumlu yan vardı. Fakat siz bu yazıyı 11. ayda yayınlayarak Halkın Kurtuluşu ve Güney dergisi arasında 10. sayıdan itibaren başlayan polemiğe bizim yazımızı ve bizim gibi size yazan arkadaşların yazılarını malzeme olarak kullanmanız ve kullanacağınızı açıkladınız. (Güney,S.11, s.47)

Biz Halkın Kurtuluşu taraftarları, Halkın Kurtuluşu'nun Marksist-Leninist çizgisine her zaman sahip çıktık, çıkıyoruz ve onu savunuyoruz.

Halkın Kurtuluşu, savunduğunuz gibi 'Güney okurmanalı' sinyali yakmamıştır.O, adı geçen eleştirisinde Güney dergisinin bir grup kurma özlemi içinde olduğunu belirtti ve 'niyetlenilen iş çekirmeyi gerektiriyorsa neden yapıldığını yok eğer yapılmasına azmedilmişse neden çekinildiğini' sordu. (HK s.132,sf.3)

Fakat siz gerçekleri çarpıtıyor ve kimi yerde red, kimi yerde kabullenir bir tavır içinde grup kurma özleminizi gizlemeye çalışıyorsunuz.

Proleter devrimcilerin birliğini savunma ve bir kültür cephesi oluşturma adı altında bulanık suda balık avlamak istiyor ve oluşturacağınız tabanı proleter devrimci hareketten toplamaya çalışıyorsunuz. Halkın Kurtuluşu 132. sayısında size yönelttiği eleştirisinde buna ait olarak doğru bir tespit yapmış ve "genellikle yeni bilinçteki unsurlar arasındaki yaygın huzursuzluğu, pafsa toplamanın aracı haline getirme isteğini yansıtmaktadır.Kariyerizmi dile getirmektedir..." demişti. (HK, s.132, sy.3)

Biz, Türkiye devrimci hareketini alabildiğine dağınık,bölünmüş, hantal, merkezsiz olarak görmüyoruz. Sizi var olan proleter devrimci hareketi görmeye, faşizm, emperyalizm, yarı-feodalizm, komprador kapitalizmi, temel ve baş çelişmeler vb. tespitler üzerinde,Halkın Kurtuluşu'nun bu konulardaki Marksist-Leninist tespitleri üzerinde görüşlerinizi tekrar gözden geçirmeye çağırıyoruz.

Sonuç olarak Güney dergisinin bu tavrını devrimci tavır olarak görmüyoruz.

...

Tüm devrimciler parti bayrağı altında birleşelim!

Elbistan

Elbistan da ülkemizin birçok bölgesi gibi Alevi, Sünni ve Türk, Kürtlerin birlikte yaşadığı yerlerden biridir. Faşistler, burada da ülkenin diğer yerlerinde olduğu gibi bu ayrımların üzerine dayalı bölücülük yapmaktadırlar. Yakın bir süre önce faşistler, Ülkü Ocaklarında Kuran'ı yırtmışlar, Sünni halkın dini duygularını istismar ederek, halk arasında çatışma çıkarmışlardı. Kuran'ı yırtan daha önce faşistlerin elebaşısı olarak Halkın Kurtuluşu'nda ismi çıkan Mehmet Karalar'dır.

Ayrıca gazetemiz Halkın Kurtuluşu'nun 126.sayısında "Elbistan Olaylarının Tertipçilerini Açıklıyoruz" başlıklı yazıda 7 kişinin ölümüyle sonuçlanan olaylarda Hızır Narin adlı ülkeci bir gencin arabasının zorla elinden alınarak kullanıldığı da açıklanmıştı. 4 Kasım günü faşist katiller Hızır Narin'e pusu kurarak bu yurtsever arkadaşı ağır yaralamışlardır. Ankara'da hastaneye gönderilen Hızır Narin, bütün gayretlere rağmen kurtarılamayarak 12 Kasım günü ölmüştür. Görgü tanıklarına ve Hızır arkadaşla beraber aynı olayda yaralanan diğer yurtsever arkadaşımızın tespit ettiğine göre katiller Necip Doğan ve Kadir Akdağ'dır. Bunlardan Akdağ'ın ismi Ağustos ayındaki olayların başında da yer almış ve gazetemizde yayınlanmıştı.

13 Kasım günü Hızır arkadaş için başta Elbistan YDGD olmak üzere devrimci kuruluşlar tarafından büyük bir cenaze töreni düzenlenmiştir. Elbistan köylerinden gelen köylülerle birlikte cenaze törenine binlerce kişi katılmıştır. Ertesi gün ise lisede yapılan anma toplantısına tüm lise öğrencileri katılmıştır.

ELBİSTAN'DAN
DEVRİMCİ GENÇLER

HALKIN KURTULUŞU'ndan okurlarımıza

çizer arkadaşlara duyuru

Güzel sanatların bütün dalları eğer devrimci bir amaçla kullanılırsa, mücadelemizin güçlü araçları haline gelebilirler. Resim, karikatür gibi göze hitap eden sanat dallarının ise bu amaçla kullanılmaları takdirde devrimci mücadeleye en yararlı biçimde hizmet edebileceğine inanıyoruz. Bu nedenle uzun bir süredir gazetemizin kitlelere iletmek istediği devrimci düşünceleri daha da güçlendirmek için desen ve karikatür gibi öğelerden de yararlanmaya çalışıyoruz.

Bundan sonra da gazetemizde daha bol ve nitelikli karakatür, desen ve resim yayınlamak istiyoruz. Bu konuda yetenekli ve çizimlerinin gazetemizde yayınlanmasını isteyen arkadaşların bize yardımcı olabileceklerini inancındayız. Tıpkı bütün okuyucularımızın gazetemizin doğal muhabirleri olması gibi, devrimcilerin çevrelerinde yaşadıkları olayları ve gerçekleri gazetemize iletmeyi görev bilmeleri gibi çizim konusunda yetenekli devrimcilerin mücadeleye bu yolla da hizmet edebileceklerini ve hizmet etmeleri gerektiğini düşünüyoruz.

Gazetemizin bu alanda da güçlenmesine yardımcı olacak arkadaşlar, gazetemizin bürosuna gelerek ya da mektupla ilişki kurabilirler. Çizer arkadaşların her iki halde de çalışmalarından örnekleri beraberlerinde getirmeleri veya postayla göndermeleri yararlı olacaktır. Ayrıca postayla gönderilecek olan çizimleri ,ortaklaşa değerlendirebilmek ve bu konudaki düşüncelerimizi size iletebilmek için mektuplara isim ve adresleri de yazılmasını istiyoruz.

Kayseri-Sarız

İlçemiz halkı genellikle Kürt ve Avşardır. Faşist milisler ilçemizde Kürt, Avşar ve Alevi,Sünni ayrımı yaparak emekçi halkın birliğini bozmaya çalışmaktadırlar. Bunun son örneği 17 Kasım günü bir kez daha yaşandı. O gün ilçe lisesinde kavga çıkarttılar. Kürt milliyetinden öğrencileri dövdüler. "Kürtleri okula sokmayacaklarını,Kürtleri Sarız'da yaşatmayacaklarını" söylediler.Bazı öğrencilerin kitaplarını yaktılar. Hatta bir kız öğrenciye çok ağır hakaretlerde bulundular.Ertesi günde yolda yürüyen üç yurtsever gence zincir ve sopalarla hücum ettiler.

Bu tertip ve saldırıların tümü ilçemizde yeni kurulan ÜGD'den yönetilmektedir. AP'li Belediye başkanı da onlara elinden gelen bütün imkanlarla yardımcı olmaktadır. Faşist milislerin önderlik edenleri aynı okulun öğretmenlerinden ve eski Kırşehir Milli Eğitim Müdürü olan Çetin Gül, Salih Solak, Mehmet Sezer ve Hayrettin Kısaoğlu'dur. Bu kişiler hakkında şimdiye kadar hiçbir uygulama yapılmamıştır. Mehmet Güllü, Tosun Dündar, Mehmet Akpınar, Hacı Akyürek, Halil Tatlı, Bakı Akpınar,Aslan Erkek adlı kişiler de faşistlerin vurucu gücü ve temel direkleri olarak halka saldırmaktadırlar.

Ayrıca İstanbul Sağmalcılar Cezaevinden kaçan bazı faşistlerin ilçemizde olduğu söylenmektedir. Bütün bu gelişmeler karşısında ilçenin Emniyet Müdürü, Kaymakam,Jandarma Komutanı ve lise müdürü faşist saldırganlara göz yummakta ve tutumları ile onları cesaretlendirmektedirler.

SARIZ'DAN
BİR GRUP GENÇ

Ardahan-Ölçek köylüleri

Bizler yıllardır ağalık ve yoksulluk altında yaşıyoruz. Ağa baskısı yanında, jandarma zulmü,her gün tepemizdedir. Kerim Aktaş adlı toprak ağasının ve onun çapulcularının yaylamızı işgal etmeleri ve bütün resmi güçlerin ağanın safında yer alması bizi köylülere yönelen saldırıların en yenisidir.

Bu yaz başında yayla merasını işgal eden Kerim Aktaş ve çapulcuları bu tarihten itibaren kendisine karşı çıkan bütün köylülere ateş ettiler, tehditler savurdular.Köylümüze gözdağı vermek için küfür ettiler,yol kestiler, bazı köylülerin hayvanları, arabaları harap ettiler. Köylünün adliyeye ve jandarmaya yaptığı şikayetler ise cevapsız kaldı. Üstelik bir de onlar da lize şikayette bulundular diye baskı uyguladılar. Bu çapulcu ağa takımının saldırıları köyümüzün öğretmenine ve okuluna kadar uzandı. Onlar okulun kapısını kırdılar, bazı eğitim araçlarını çaldılar. Öğretmenin evi ve otu yakılmak istendi. Ama şikayetlerimiz cevapsız kaldı.Mahkemeler, savcılar, jandarma hep ağanın yanında yer aldı. Şimdi kimin ne olduğunu daha iyi anlıyoruz. Jandarma da,mahkemeler de hepsi gerçekten ağaların emrindedir. Onların hizmetindedir. Biz köylülerin ise kendimizden başka güveneceğimiz kimse yok. Ama bu bize, bizim kurtuluşumuzun da ancak biz köylülerin, işçilerin bütün emekçilerin mücadelesi ile sağlanacağını öğretti.

Diyarbakır

24 Kasım günü Komün Kitapevi işçisi olan arkadaşımız Baki Görsönmez Diyarbakır Postahanesinden kitapevine gelen Parti Bayrağı dergisinin 9. sayısına ait kolileri almak üzere gittiğinde polis tarafından tutuklandı. Kitapevine ait olan bütün Parti Bayrağı dergilerine el konuldu ve Emniyet savcılık tarafından çıkarıldığı mahkemede "Kürtçülük, bölücülük ve komünizm propagandası yaptığı" gerekçesiyle tutuklandı. Hakim,kararına gerekçe olması için hemen oracıkta Parti Bayrağı'nın 9. sayısı hakkında da toplama kararı aldı. Ama bu saçmalıkları fazla devam ettiremeyecekleri için haftasına arkadaşımızı serbest bırakmak zorunda kaldılar.

Polis, kolileri, daha postahanede açarak haberleşme özgürlüğünü çiğnemiştir. Bir ticarethanenin satmak üzere aldığı kitap ve dergilere daha bunlar dükkana girmeden el koymuş ve ticaret özgürlüğüne de ambargo uygulamıştır. Ve onlar elbette her zamanki gibi gözaltına aldıkları kişiye baskı yapmak, kişi dokunulmazlığını ayaklar altına almışlar,saçma bir gerekçeyle arkadaşımızı tutuklayarak bir insanın hürriyetini kısıtlama suçunu da işlemişlerdir.İşte Ecevit'in bize vaat ettiği özgürlükçü demokrasinin de olup olacağı budur. Hepsini nefretle protesto ediyoruz.

DİYARBAKIR'DAN
BİR GRUP İŞÇİ

Kars-Sarıkamış

Son üç yıl içinde Sarıkamış ormanları "ülkücüyüm" diyen herkese peşkeş çekilmiş, ama son bir yıldır halkın mücadelesi sonucu, faşistler bu kazançlı işi kaybetmek zorunda kalmışlardır.Faşist milisler bu cennete yeniden kavuşmak için bir süredir Erzurum'dan da getirdikleri vurucu ekipleri ile halka saldırmaya başladılar. Sarıkamış Belediye Sinemasını yakarak, 50 milyon liralık zarar verdiler. Yurtsever Belediye Başkanımızı kurşunladılar. Sarıkamış YDGD ve TÖB-DER binalarını tahrip ettiler. 3 Kasım günü TÖB-DER'e yaptıkları bir saldırı sırasında ise 17 yaşındaki lise öğrencisi Turhan Aydemir'i katlettiler. Bu katliama tepki duyan ve Sarıkamış içinde "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" sloganlarıyla yürüyen halktan çekinen emniyet görevlileri, katilleri yakaladılar. Ama iki gün sonra tekrar salıverdiler. Oysa aynı olaylar sırasında yakaladıkları beş devrimciyi cam kırmak suçuyla bir aydır sorgusuz sualsiz cezaevinde tutmaktadırlar.

Faşist cinayetin ertesi günü Turhan arkadaşın cenaze töreni için toplanan binlerce Sarıkamışlı, yaşlısıyla, genciyle faşist katliamı protesto etmiştir. Bu yürüyüş sırasında da hem jandarma, hem de Turhan arkadaşın katillerinden biri halka ateş açmış, bu faşist halk tarafından yakalanıp polise silahı ile teslim edildiyse de yine serbest bırakılmıştır. Katiller olayın ardından bir ay geçmesine rağmen hâlâ ellerini kollarını sallayarak dolaşmakta ve yetkililer bütün bunlara göz yummaktadırlar.

SARIKAMIŞ'TAN
BİR GRUP DEVRİMCİ

Tokat

Sivas'ta öldürülen hemşerimiz bir genç için şehrimizde büyük bir cenaze töreni düzenlenmesi devletin resmi güçlerinin olduğu kadar faşist milisleri de çılgına çevirdi ve bu törenin hemen arkasından akşam saat 8 sıralarında emekçilerin oturduğu bir kahve bu katiller tarafından yaylım ateşine tutuldu. Bunun sonucunda üç halk çocuğu öldü. Faşistlerin bu katliamı ilimiz Tokat'ta uzun bir süredir Alevi-Sünni ayrımına dayanan bir çatışma çıkarmaya çabalamalarının iflas etmesi sonucu başvurdukları bir yoldu. İlimize proleter devrimcilerin doğru tutumları sonucu faşistlerin istekleri kursaklarında kalmıştır.

Üç gencin cenaze töreni de faşistlerin halkımızı terör ve katliamlarla yıldıramayacağını gösteren önemli örnekler olmuştur. Kitlelerle birleşen Tokatlı proleter devrimcilerin önderliğinde Tokat halkı güçlü gösterilerle faşistlerin yüreğine korku saldı.Cenaze töreni sırasında 'Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet', 'Alevi-Sunni Bir Olsun, Faşistler Kahrolsun', 'Katiller Bulunsun,Hesap Sorulsun' sloganları bütün şehri inletti.

Ancak bu arada Devrimci Sol ve kendilerine Devrimci Halkın Yolu,Devrimci Halkın Birliği gibi isimler veren grupçuklar şehrimizdeki bir avuç tasfiyeci 'Üç Dünyacı' çapulcu ile proleter devrimcilere karşı birleşmeyi bile göze alarak halkın mücadelesine zarar vermeye çalıştılar.

TOKAT'TAN DEVRİMCİLER

GENÇLİK

ÜNİVERSİTELERARASI KURUL, 12 MART'IN YÜKSEK ÖĞRENİM KURUMU'DUR

YENİ YÜKSEK ÖĞRENİM YASA TASARISI

Üniversiteleri tamamen baskı altına almanın bir aracı

Bu tasarıya göre, üniversite yönetimi bütünüyle hükümetin ve Üniversitelerarası Kurul denilen bir kurumun denetimine sokulmuştur. Özerklik sözkonusu değildir. Öğrencilerin yönetime katılması ise, kağıt üzerinde kalan sembolik bir temsille sınırlıdır.

Bu tasarıda, her türden davranışı cezalandırmaya imkan tanıyan maddeler yer almaktadır. Verilecek cezalara itiraz hakkı hemen hiç yoktur.

CHP, sözde demokratik ve özerk üniversite için MC hükümetleri döneminde alınmak istenen baskı tedbirlerine karşı çıkar göründü. Ancak şimdi getirilen tasarı, 12 Mart döneminin Yükseköğretim Kurumu'nun yeni bir adla diriltilmesidir. Bu kurumu getiren yasayı, Anayasa Mahkemesi iptal etmişti. CHP'nin Üniversitelerarası Kurulu, bütün üniversiteler üzerinde faşist diktatörlüğün kılıcı gibi duran bir kurum olacaktır. Yönetmelikler,bilimsel araştırmalar, öğrenci kayıtları vb. konularda bu kurul bütünüyle yetkilidir. Böylelikle hükümet üniversitelere, özerkliğin kırıntısını bırakmıyor. 12 Mart döneminin baskı ve denetim tedbirleri, CHP hükümeti tarafından dayatılıyor.

CHP hükümeti,Yeni Yükseköğrenim Yasası Tasarı'sını dayatmaya çalışıyor. CHP yöneticileri,daha dün üniversite özerkliğini, demokratik üniversiteyi dillerinden düşürmüyorlardı. Oysa bu yeni tasarı ne getirmektedir?

Bu tasarıya göre, polis, asker gibi militarist güçler, herhangi bir çağrıya gerek kalmadan, istedikleri gibi üniversiteye girebileceklerdir. Hükümet, gerekli gördüğü durumda üniversite yönetimine el koyacaktır. Tasarı, öğretim görevlilerinin siyasal partilerde çalışmalarını yasaklıyor.

CHP'nin yeni tasarısı, öğrencilerin, öğretim görevlilerinin ve üniversite emekçilerinin kazanılmış haklarına yönelik bir saldırıdır. Reformizm,faşist diktatörlüğün hizmetinde, süslü laflar arkasında üniversite özerkliğini, demokratik üniversitey_ çiğnemeyi planlamaktadır. CHP'nin tasarısı, faşist diktatörlüğe hizmet ediyor. Öğrenci kitlesinin, öğretim üyelerinin, üniversite emekçilerinin talepleri ise, ÖZERK-DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE'dir. Geniş öğrenci kitlelerinin, öğretim üyelerinin ve üniversite emekçilerinin ortak mücadelesi, bu baskı tasarısıyla gelen saldırıları geri püskürtecektir.

Çorum Yarı-açık Cezaevi

ZİNDANLAR BOŞALSIN

GENEL AF

Yeni İnfaz Yasası açık cezaevlerindeki mahkumlara dışarda fabrika ve ocaklarda çalışabilme olanağını yarattı.Çalışma sonucu asgari ücret üzerinden ödeme yapılacaktı.Adalet Bakanlığına göre hem kendi ihtiyaçlarımızı karşılayabilecek hem de ailelerimize yardımcı olabilecektik. Ama kısa bir süre sonra bu uygulamanın mahkumları bir köle gibi boğaz tokluğuna çalıştırma amacına yönelik olduğunu anladık.

Fabrikada çalışan arkadaşlara 3300 lira ödenmesi gerekirken, cezaevi poliçelerinde bu 330 lira olarak gözüküyor. Üstelik idare bunu bile mahkumlara vermiyor. Bu durumu gören mahkum arkadaşlar çalışmayı reddedince idare ve gardiyanlar onları infazı yakmak ve yeniden kapalı cezaevine göndermekle tehdit ediyorlar. Mahkumlar zorla angaryaya tabi tutuluyor.Ayrıca cezaevinin halı atölyesinde çalışanlara 1200 lira ödenmesi gerekirken kayıtlara yalnızca 400 lira olarak geçiyor. Bunun da ancak tahliye olurken verileceği söyleniyor. Hem de eğer tekrar kapalı cezaevine geri gönderilirsen bu paranın yanacağı da ekleniyor. Kısacası idare mahkumları soymak için bütün ihtimalleri hesap etmektedir.

Adliye ve tuğla ocaklarında çalışan mahkumları da halı atölyesinde çalışıyor göstererek mahkumların almaları gereken ücretin üçte ikisi daha işin başından idarenin cebine atılıyor.Diğer durumlarda olduğu gibi geri kalan üçte birin de mahkuma ödenmesi artık şansa kalıyor. Bütün mahkumların cumartesi günleri dinlenme hakları olmasına rağmen idare bizleri bu tatil günlerinde de çalıştırıyor.

İzinler biz mahkumların meşru hakkı olmasına rağmen ancak sırtı kalınlar, işini uyduranlar bu haktan yarararlanabiliyorlar. Bizim ise izin alabilmek için doktoruna,gardiyanına hatta daha kodomanlarına rüşvet yedirmemiz gerekiyor. Cezaevinde doktora muayene olmak, ilaç tedarik etmek, doğru dürüst bir yemek yüzü görmek ise ya hiç mümkün değildir ya da binde bir ihtimaldir.

Bu devlet,sözde mahkumları ıslah etmek için onları cezaevine koyuyor. Ama her şeyden önce bu cezaevlerini,onların idarelerini ıslah etmek gerekir. Ya da bu devleti...

ÇORUM YARI-AÇIK
CEZAEVİNDEN BİR GRUP
MAHKUM

Diyarbakır Cezaevi

Diyarbakır Cezaevinde tutuklu ve mahkumların gardiyanlardan gördükleri baskı ortaçağ köleliğini andırıyor. Başgardiyan Şükrü, elinden hiç eksik etmediği sopasıyla uydurma gerekçelerle tutuklu ve mahkumları sürekli dövüyor.Koğuşlara giriş çıkışta geç kaldılar veya sıraya girmediler gibi sudan nedenlere dayanılarak insanlar falakaya çekiliyor. Hastalananlara bakılmıyor, doktora görünmek istediğimizde bu isteklerimiz çeşitli bahanelerle engelleniyor. Bu durumu dilekçelerle cezaevi müdürüne duyurduğumuz halde o da bu istediğimizi hiçbir şekilde önemsemedi.

Devrimci tutuklu ve mahkumlar üzerindeki baskılar daha farklıdır. Devrimcilerin diğer tutuklu ve mahkumlarla ilişki kurması engellenmekte, hücrelere atılmaktadırlar.

Başgardiyan, mahkumları kendisine ekmek kapısı gibi görüyor. Bizleri sürgüne göndermekle tehdit ederek rüşvet almaktadır. Bin [illegible] lira rüşvet vereni sürgüne göndermemektedir. Artık onun bu tehditleri bu parayı bulmak için mahkumların hırsızlığa başvurmalarına bile neden olmuştur. Cebinde parası olmayanlar sürgünden kurtulmak için hırsızlığa itilmektedirler. Bizler Diyarbakır Cezaevindeki bu uygulamalara derhal son verilmesini, başgardiyanın görevden alınmasını ve baskıların bitmesini talep ediyoruz.

DİYARBAKIR CEZAEVİNDEN
[illegible] TUTUKLU

Yeni baskı tedbirleri de sökmeyecek

Halkımız, dün Türkiye'nin meydanlarında güvercinler uçurup özgürlük ve demokrasi türküleri söyleyenlerin yeni bir ihanetti ile karşı karşıyadır. Kan emici patronların, zalim toprak ağalarının halkın zulüm ve sömürüye karşı mücadelesini bastırmak için uygulamak istedikleri bütün baskı tedbirleri şimdi bir kez daha CHP'nin ve onun sözde özgürlük şampiyonu başkanı tarafından hazırlanmıştır. Söz ve düşünce özgürlüğünü, kişi haklarını, konut dokunulmazlığını bütünüyle ortadan kaldıracak olan yeni yasa tasarısı artık meclislere gelmek üzeredir. Zaten ülkemizde her yanıyla güdük olan insan hak ve özgürlükleri yeniden ayaklar altına alınmaya çalışılmaktadır.

CHP iktidarı eli ile yakında meclislere getirilecek olan bu yeni baskı tedbirleri, bizlerin; biz işçilerin, köylülerin, tüm emekçilerin yıllardır kan dökerek, can vererek kazandığımız hakları bir çırpıda yok etmeye yöneliktir. Ama başta Ecevit olmak üzere CHP reformcuları bütün bu baskı tedbirlerini faşizme, anarşiye karşıymış gibi gösteriyor. Gerçek böyle midir? Faşizmin bütün mihrakları ayakta dururken, katliam çeteleri MHP'si, Kontrgerillası, MİT'i ve halkın özgürlüklerini kısıtlayan yasa ve kurumları ile faşizm yaşamını sürdürürken halka yönelik yeni baskı yasalarının faşizme karşı olduğunu kim iddia edebilir? Hayır, bunlar faşizme, faşist teröre karşı değildir; halkın hukukunu sağlamaya yönelik değildir. Yeni baskı tedbirlerin herbiri faşizmin namlusunu sürdürmüş bir memildir. Bu zulüm ve sömürü düzenini çökmekten kurtarmaya yönelik umutsuz çabalardır.

İktidar koltuğuna oturdukları beri halkın çıkarları doğrultusunda tek bir adım atmamış olanların, kendilerini egemen sınıfların dertlerine çare bulmaya adayanların halka baskı ve zulüm uygulamaktan başka careleri var mıdır? Ama büyük patronların, toprak ağalarının halkı baskı altına almak için CHP eliyle uygulatmaya çalıştıkları yeni tedbirler de sökmeyecektir. Artık bu çürük tahta çivi tutmaz. Hangi tedbirlerle gelirlerse gelsinler bu sömürü ve zulüm düzeni ergeç çökecektir. Bu halk çok zalim yıktı. Yeni yetmeleri de yıkıp geçecektir. En kahredici baskılar bile halkın mücadelesinin alevleri karşısında erimeye mahkûmdur.

Evet faşizme, zulme ve sömürüye karşı gerçekten bazı tedbirlere ihtiyaç vardır. Ama bunlar güzel sözler arasında Ecevit'in dayatmaya çalıştığı baskı tedbirleri değildir. Halkımız bugün şu taleplerin gerçekleşmesini istiyor: Bütün faşist yasaların iptali; toprakların yoksul köylülere dağıtılması; MİT, Kontrgerilla, siyasi polisin, halka baskı yapan bütün diğer militarist kurumların ortadan kaldırılması; Doğu'da milli zulme son; emperyalistlerle olan kölelik ilişkilerinin iptali; halkın yaşama koşullarının düzeltilmesi. Kısacası; DEMOKRASİ ve BAĞIMSIZLIK, İŞ, TOPRAK, EKMEK ve ÖZGÜRLÜK. İşte halkımızın gerçek özlemleri bunlardır. Şu bilinsin ki bu özlemlerin ve onun yarattığı mücadelenin önünde hiçbir güç duramayacaktır. Evet yeni baskı tedbirleriniz de sökmeyecektir.

Yeni baskı

Baş.ta.sa.1'de

Yeni Hükümler Eklenmesi Hakkındaki Kanun Tasarısı"

Bugün kamuoyunda açıklanan ve CHP grubunda tartışılmaya başlanan bu yeni baskı tedbirleri yasa tasarısının yakında parlamentoya verileceği açıklanmıştır.

Komprador patronların ve toprak ağalarının CHP reformist hükümeti eli ile hazırladığı yeni baskı tedbirleri, faşist diktatörlüğün bugünkü uygulamalarını meşrulaştırmakta ve emekçi halk kitlelerinin yıllardır kan dökerek ve can vererek kazanmış olduğu mevcut hakları bir çırpıda ortadan kaldırmakta, faşist diktatörlüğü siyasi olarak sağlamlaştırmakta ve emekçi halk kitlelerini tam bir siyasi köleliğe mahkum etmektedir.

Bugün CHP hükümeti tarafından hazırlanan "Kamu Güvenliğine ve Kolluk Hizmetlerine İlişkin Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Bunlara Yeni Hükümler Eklenmesi Hakkındaki Kanun Tasarısı" ile İller İdaresi Kanununda, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununda, Dernekler Kanununda, Ateşli Silahlar Kanununda, Polis Vazife ve Selahiyetleri Kanununda ve Usul Kanununda değişiklik yapılmakta ve bu kanunların bazı hükümleri değiştirilmektedir.

POLİSE TAM ÖZGÜRLÜK, HALKA HAPİSHANE VE İŞKENCE

"Kamu Güvenliğine ve Kolluk Hizmetlerine İlişkin Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Bunlara Yeni Hükümler Eklenmesi Hakkındaki Kanun Tasarısı" ile Polis Vazife ve Selahiyetleri Kanununda değişiklikler yapılmakta ve polisin eylemlerine tam bir sınırsızlık getirilmektedir. Buna göre polis, istediği kişinin evini, üstünü, eşyalarını hiçbir gerekçe göstermeden arayabilecektir.

Yeni değişiklikle polis 'şüpheli' gördüğü herkesi, gene hiçbir gerekçe göstermeden gözaltına alabilecek, istediği kadar gözaltında tutabilecektir. Böylece polisin adam öldürmesi ve işkence yapması meşrulaştırılmış olmaktadır.

VALİ VE KAYMAKAMLAR: SİVİL SIKIYÖNETİM KOMUTANLARI

CHP hükümetinin hazırladığı yeni yasa tasarısının İller İdaresi Kanununu değiştiren hükümleri ile vali ve kaymakamlara 'ilan edilmemiş sıkıyönetim' uygulama yetkisi verilmektedir. Bu yasa değişiklikleri uygulamaya sokulduğu takdirde, bugünkü uygulama meşrulaştırılmış ve vali ve kaymakamlar birer 'sivil sıkıyönetim' komutanları olacaklardır.

Yasa tasarısıyla ev ve bina aramaları vali ve kaymakamların yetkisine bırakılıyor.

Vali ve kaymakamlar, o yörede polisin yetersizliğine kanaat getirdikleri takdirde, 'en yakın askeri (kara, deniz, hava) komutanlıklarından yardım' isteyebilecekler ve bunu sözlü olarak da yapabileceklerdir.

TOPLANTI, YÜRÜYÜŞ, MİTİNG VB. GİBİ KİTLE EYLEMLERİ YASAK

Yeni yasa tasarısı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununda da önemli değişiklikler getirmektedir. Buna göre toplantı veya gösterinin yapılacağının bildirilmesi süresi 72 saate, vali ve kaymakamlara toplantıyı veya yürüyüşü erteleme süresi olarak 10 günlük bir süre tanınmaktadır. Böylece başvuru ile gösteri veya toplantının yapılacağı süre 13 güne çıkarılmaktadır. Bunun da ötesinde vali ve kaymakamlar toplantı veya gösteri için istedikleri güzergahı gösterebileceklerdir.

Ayrıca toplantı ve gösteri yürüyüşleri ile ilgili cezalar, yeni yasa tasarısı ile iki katına çıkarılmakta ve bu cezaların 'hiçbir biçim ve suretle tecil edilemeyeceği' hükmü getirilmektedir.

Yeni yasa tasarısında ilginç bir hüküm de taşın ve pankart sopalarının da suç sayılmasıdır.

Bunun anlamı açıktır: Emekçi halk kitlelerinin toplantı, yürüyüş, miting vb. gibi kitle eylemleri yasaklanacak.

DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİNİN KAPISINA KİLİT ASILACAK

Emekçi halkın her türlü siyasal örgütlenmesinin bir bütün olarak ortadan kaldırıldığı gibi, yeni yasa tasarısıyla 'genel bir siyaset yasağı' ile bütün demokratik kitle örgütlerinin kapısına kilit asılacağı açıklanmaktadır. Yeni derneklerin kurulması da yasaklanmaktadır.

Herhangi bir dernek, bir demokratik kitle örgütü emekçi halkın sorunları ve talepleri konusunda bir bildiri yayınladığı veya bir başka faaliyet gösterdiği takdirde, hemen 'siyasetle uğraştı' damgasını yiyerek kapısına kara kilit asılacaktır.

Bu durumda da geriye içki, kumar dernekleri kalacak ve öğrenci dernekleri sadece öğrencilerin beslenme ve dinlenme sorunları ile ilgilenecek. Turizm gezileri düzenleyerek turizmimize katkıda bulunacak.

DEVLET MEMURLARINA ÖRGÜTLENME YASAK

Yeni yasa tasarısına konan ek bir madde ile memurların 'devletin ali menfaatleri ile bağdaşmayan' derneklere katılması, bunları desteklemeleri tamamen yasaklanmaktadır.

Böylece memurların dernek kurması ve bunları desteklemeleri bir çırpıda yok edilmektedir. Derneklere katılan veya bunları destekleyen, 'kurulmasını teşvik eden' memurlar memurluktan bile ihraç edilebilmektedir.

IMF, Dünya Bankası Heyetleri geldi Sovyet Ticaret Anlaşması yapıldı

CHP Hükümeti, emperyalist boyunduruğu arttırmaya hazırlanıyor

Emperyalist akbabalar gene ülkemize üşüştü. Uluslararası Para Fonu (IMF) en kalabalık heyetiyle geldi. Bellibaşlı kompradorlarla görüşmelere başladı. Daha sonra hükümet yetkilileriyle görüşmeler yapacak. IMF heyeti, bu gelişinde bir defa daha aynı kölelik tedbirlerini dayatmaktadır. Bu tedbirlerin başlıcaları şunlar:

-Türk parasının değerinin % 35 oranında düşürülmesi.

-Kamu İktisadi Teşekküllerinin (Sümerbank, Petkim gibi) mallarına yüksek oranlı zamlar yapılması.

-Ücretlerin dondurulması. "Toplumsal Anlaşma"nın yaygınlaştırılması.

Amerikan tekellerinin denetimindeki Dünya Bankası temsilcileri de hükümetle görüşmeler yaptılar. Onların isteği de, özellikle kömüre ve elektriğe çok yüksek zam yapılmasıdır.

IMF, Dünya Bankası gibi emperyalist kuruluşlar, son aylarda artan pahalılığı iyice hızlandırmak istiyorlar. İşçilerin ve diğer emekçilerin satın alabilecekleri malların iyice azalmasını istiyorlar. Paranın değerinin yüksek oranda düşürülmesi ile, emperyalist tekelleri rahatlatmak, faturayı halkımıza kesmek istiyorlar. Ancak bu kez, bindirmek istedikleri yük geçmişe göre çok daha ağırdır.

Onlar, böylesi kölelik tedbirlerini rahatlıkla dayatabiliyorlar, çünkü Ecevit hükümeti, başından beri emperyalistlerin ve egemen sınıfların isteklerini yerine getirdi. Demirellerin yapacak gücü bulamadığı yüksek zamlar, devalüasyonlar, ücretlerin dondurulması hep CHP hükümeti tarafından halkımıza yüklendi. İşte bugün, reformizmin bu işbirliğinden aldıkları cesaretle emperyalistler, isteklerini açıkça dile getiriyorlar.

CHP yönetimi, bir yandan batılı emperyalistlere bağımlılığı artırıyor, diğer yandan ise sosyal-emperyalistlerle de yeni yeni kölelik ilişkileri kuruyorlar. Moskova'da imzalanan Ticaret Anlaşması ile Türkiye, Sovyetler Birliği'ne esas olarak tarım ürünleri ve hammadde satacak, karşılığında yapılmış mallar satın alacaktır. Kapitalist- revizyonist dünyada tarım ürünleri fiyatlarındaki artış, sanayi mallarına göre her zaman daha düşüktür. Diğer yandan hammaddeler üzerinde Sovyet yayılması, komprador burjuvazi ile modern revizyonistler arasındaki ilişkilerin gelişmesinden başka halkımıza bir ... yarar sağlayabilir mi? Tarım ürünleri ve hammadde satıp yapılmış mallar satın almak, eşit olmayan ticari ilişkilerin yaygın biçimidir. Emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin kârlarına kâr katan, halkları daha fazla açlık ve yoksulluğa iten kölelik ilişkileridir.

Emperyalistler, sosyal-emperyalistler halkımızı sömürmek için birbirleriyle yarışıyorlar. CHP hükümeti, emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin istekleri doğrultusunda, egemen sınıfların istekleri doğrultusunda peşpeşe yeni yükleri halkımıza bindiriyorlar. İşte son gelişmeler, emperyalizme bağımlılığın iyice hızlanmasının belirtileridir.

Bir gencin

Baş.ta.sa.1'de

mü ile ilgili bir bez pankart asıldı. Pankartın altında yine TİKB'nin imzası ve yanında da bu kez pankarta dokununca patlayacak olan bir bomba bulunuyordu. Pankartın asılmasının üzerinden çok geçmeden gerçekten pankart bir kişi tarafından ellendi, bomba patladı ve çevresindekiler ağır şekilde yaralandı.

Üçüncü olay yine İstanbul'da meydana geldi. Bu kez "eylem" bombalı, silahlı da değildi. Kimseyi yaralamaya, öldürmeye de yönelmemişti. Yalnızca yine Zeki Şerit'in ölüm yıldönümü ile ilgili bazı afişleri asanlar polis tarafından, afiş astıkları gerekçesiyle gözaltına alındılar. Gözaltına alınan gençler astıkları afişlerin ne olduğunu, afişlerin ne anlama geldiğini bilmediklerini söylediler. Ayrıca bu afişlerin asılması için kendilerine para da verildiğini eklediler.

Üç olayın da aynı ideolojik çizginin uzantısı olduğu açıktır. Üçünde de kitlelerden kopukluk, kitlelere değer vermeme, kitlelere birleşme gibi konularda kafa yormama gibi unsurlar hemen gözlenmektedir. Maceracılık ve teslimiyet üç olayda da iç içedir. Yalnızca ilk ikisinde maceracılık ve keskinlik, teslimiyeti örtmekte, üçüncüsünde ise teslimiyet ön plana çıkmaktadır.

Her şeyden önce, ilk iki olayda da bütünlüğe "eylem her şey, hedef hiçbir şey" anlayışı yatmaktadır. Küçük-burjuvazinin saman alevi gibi parlayıp sönen öfkesi, ne o araba içinde bulunan sıradan insanların hayatına değer vermekte ne de o bombalı pankarta dokunabilecek, sokaktaki insanı gözü görmektedir. Arabada ağır biçimde yaralanan insanlar emekçi banka memurlarıdır. Ankara'da ise bombalı afişi elleyen'ler sıradan insanlar, çocuk da olabilirdi. Her halkarda iki "eylem" de halkın devrimci mücadelesini ilerletme açısından hangi olumlu katkıyı yapmıştır? Bu sorunun cevabı, yalnızca koca bir hiçtir. Üstelik halkın sınıflara, devrimcilerin önüne gelene karşı sıkan başıbozukluğu çetesi olduğuna dair propaganda imkanı da yaratmıştır. Çünkü bu "eylemleri" yapanlar bir de çok şatafatlı devrimci isimler kullanmaktadırlar. Devrimciyim diyen hangi insan, halkın önüne çıkıp da bu eylemleri başı dik alnı açık olarak savunabilir? Kim bunun halkın ve devrimin yararına olduğunu söyleyebilir? Zaten halkın sınıfların devrimi ezmek için devrimci mücadeleyi karalamak için bu tür olaylara kendilerine dayanak yapmalarından bile, neyin doğru neyin yanlış olduğu ortaya çıkmaktadır.

Üçüncü olay, ilk ikisinden çok daha kötüdür. Gerçekten olay, afiş asarken yakalanan gençlerin verdikleri ifade gibiyse daha da kötüdür. Hangi devrimci insan bir yurtseverin ölüm yıldönümünü para vererek astırdığı afişlerle anabilir? Yok eğer bunlar, yaptığı eylemi, yani bir devrimciyi anmak için astıkları afişi bile savunmuyorlarsa buna ne isim verilebilir? Keskinlik, tam da yapılan işin savunulması gereken yerde teslimiyete; maceracılık, dik göğüs, boyun eğişe dönüşmüştür. Evet, maceracılık ve teslimiyet bir madalyonun iki yüzüdür.

Faşist kurşunlarla ölen, işkence odalarında can veren devrimcilerin anısı bu eylemlerle yaşatılamaz. Devrimci şehitlerini anmak, ancak devrimci mücadeleye yeni bir güç katmakla mümkün olabilir. Kitleleri devrime seferber etmekle, devrime yeni insanları katmakla, onların anıları yaşatılabilir. Bu sözde anma eylemleri, hangisini gerçekleştirir?

Tekzipler

Baş.ta.sa.1'de

tından Hüseyin Çelik ve Cihat Sever, vidaları söküp cam kırdılar. Birlikte MHP'nin Aksaray'daki il merkezine geldik. Daha sonra Ülkücü Gençlik Derneği Başkanı Recep Öztürk'ten 6 bin lira para aldık." MHP'nin Ülkü Ocakları yerine kurulan ÜGD'nin faşist cinayet yuvaları oldukları gizlenebilir mi?

Geçen hafta içinde MHP Şişli Gençlik Kolu Sekreteri iki kişiyi öldürmeye teşebbüs suçundan tutuklandı. Eyüp'te bir Ülkü Ocaklı faşist cinayete teşebbüsten mahkum oldu. Bütün bunlar, MHP'nin tekziplerini yalanlıyor.

Kaldı ki, MHP'nin yayın organı Hergün gazetesi, faşist yüzünü açığa koyan yazılar yayınlamaktan çekinmiyor. 16 Kasım tarihli Hergün gazetesinin 3.sayfasında Durduğun köşesinde İsmet Tümtürk imzasıyla şunlar yazılı: "Vatansever'ler 'ordu niçin bir şey yapmıyor'u diye soruyorlar, diyorlar... Şili'nin başına Allende adında bir deli geldi, iktidarı bir solcu politikacı musallat olmuştu. Tıpkı bizdeki solcular gibi. Sonunda Anayasa'ya uygun olarak Parlamento'nun oyu ile iktidara gelmişti... Ordu, Allende'ye karşı bilinen hareketini yaptı ve vatan haini solcu politikacının canını aldı."

"Ordu devleti kurtarmak için, Anayasa çerçevesi içinde er geç harekete geçecektir... Kimbilir belki yarın, belki yarından da yakın!"

MHP'li faşist yazar, bir darbe yapması için orduya çağrıda bulunuyor. Hatta, böyle bir hazırlığın içinde kendisinin de bulunduğunu ima ediyor. Bu satırlar, başta Türkeş olmak üzere MHP yöneticilerinin sözde demokrasi vb. hakkında uydurdukları yalanları açığa çıkarmaktadır. Halkın mücadelesi karşısında MHP'li faşistler darbe yedikçe daha da saldırgan oluyorlar. Faşist askeri darbe çığlıkları yükseliyor.

Emekçi halk kitleleri, sivil ve resmi bütün faşist cinayet yuvalarını er geç dağıtacaklardır. MHP, ÜGD gibi faşist yuvalar kapatılmalı, MİT, Kontr-gerilla vb. örgütler dağıtılmalıdır.

Hükümet

Baş.ta.sa.1'de

çi sınıfının azılı düşmanı sendika ağaları ve reformist hükümet, yeni kararlar alarak, binlerce işçiyi işsizler ordusunun yeni unsurları haline getiriyor. Hükümet - sendika ağaları işbirliği sonucu 15 bin Yol-İş üyesi işçi, kadrosuz oldukları gerekçesiyle işten atıldı. 55 bin işçiyi kapsayan Yol-İş Federasyonu, daha önce hükümetle Türk-İş arasında imzalanan, komprador burjuva ve toprak ağalarının imdadına yetişen "Toplumsal Anlaşma" çerçevesinde bir toplusözleşme imzalanmıştı. Bu toplusözleşmede binlerce işçi kapsam dışı bırakılmış ve işten atılacaklarına dair patrona güvence verilmiştir. 30 çalışma ayını dolduran işçilere kadro verileceği, diğerlerinin işten atılacağı kararlaştırılmıştı. İşçi düşmanı sendika ağaları, patronla yaptıkları işçi kıyım sözleşmesinden, bugüne kadar işçileri haberdar etmemiş gerçeği gizlemiştir. En son 28 Kasım'da, 30 iş ayını dolduranlar da dahil, 15 bine yakın işçinin işten çıkarıldığını açıklamışlardır.

"Barış, adalet, kardeşlik, insanca düzen, işçiye teminat" teranelerini dilinden düşürmeyen Ecevit'in bu sözleri, onun işçi sınıfı düşmanı uygulamaları karşısında iflas ediyor. O, halka verdiği vaatleri çoktan unutarak, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğünü ayakta tutmak için, egemen sınıflara yeni hizmet sunmak pahasına binlerce işçiye açlık ve yoksulluk armağan ediyor. Reformizmin işçi sınıfına vereceği, artan sömürü, zulüm ve işsizlikten başka ne olabilir? Reformist hükümetin Maliye Bakanı'nın, 15 bin işçinin işten atılması yolunda Karayolları Genel Müdürlüğüne verdiği emir, Ecevit'in emperyalist efendilerinden aldığı IMF direktiflerinin uygulanmasından başka nedir ki? Ecevit "taşıma suyla değirme döndürme"ye çalışıyor. İşçi sınıfımız, Ecevit'in döndürmeye çalıştığı egemen sınıfların de ğirmenini bir gün mutlaka yıkacaktır. Bugün, binlerce karayolu işçisi, 15 bin işçinin işsiz kalması karşısında sessiz kalmayacaktır.

YOL-İŞ FEDERASYONU KİMİN TEMSİLCİSİ ?

İşçiler üzerinde azgınlaşan kapitalist sömürüyü ve işçi kıyımını açıkça onaylamaktan çekinmeyen Yol-İş Federasyonu hain yönetimi, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının yeminli uşağı, işçi sınıfını patronlara peşkeş çeken işçi düşmanlarıdır. Onlar, işçi sınıfının kazanılmış haklarını gasba yönelen "Toplumsal Anlaşma"yı meşrulaştırmaya çalışmak için ellerinden gelen ihaneti geri koymuyorlar. İşten atılan bir Yol-İş üyesi işçi, sendika ağalarının işçi sınıfına karşı takındıkları tavır hakkında gazetemize yaptığı açıklamada şunları söylemektedir:

"Çalıştığım bölgede 230 işçi işten çıkarıldık. Bu konuda işveren ve sendika ağası tam bir uyum içinde hareket ettiler. Onlar, işçi kıyımı karşısında işçilerden gelecek tepkiyi hesabederek, akla gelebilecek her türlü yalan ve demagojiye başvurdular. Sendikacılar, 28 Kasım'a kadar kimsenin işten atılmayacağını söylemişlerdi. Son gün yaptıkları konuşmada ise, işçi kıyımının normal karşılanması ve bu durumun patron için zorunluluk taşıdığını belirttiler. İşsizliğe son vereceğini söyleyen CHP, bugün yaptığı işçi kıyımı ile, şarlatan bir demagog olduğunu göstermiştir. Bizim işten atılmamızda "Toplumsal Anlaşma" ve IMF direktiflerini yerine getiren hükümet-sendika ağalığı işbirliği gerçeği kimsenin gözünden kaçamaz. Bu durum gösteriyor ki KİT'lerde işçi kıyımı devam edecektir."

Ahmet Demirdöven

Baş.ta.sa.1'de

larak kalmış ve yine aynı şehirlerin ağır ceza mahkemelerinde yargılanmıştı. Son olarak davanın sürdüğü Rize Ağır Ceza Mahkemesi tarafından 7 yıl hapis ve 2 yıl 4 ay sürgün cezasına çarptırılmıştır.

Yalnızca bu olay bile ülkemizde Ecevitlerin, Demirellerin söz ettiği özgürlükçü demokrasinin kırıntısının bile var olmadığının en açık kanıtıdır. Eli kanlı Kontr-gerillacıların, 1 Mayıs tertipçilerinin ortada gezdiği bir dönemde, faşist milislerin sokak ortasında insanları kurşuna dizip, sonra da ellerini kollarını sallayarak dolaştığı bugünlerde altı devrimcinin toplam 57 yıl cezaya çarptırılması, bu demokrasi bülbüllerinin düzeninin nasıl bir şey olduğunu ortaya koymuştur.

Ahmet Demirdöven'in yayınladığı bir bildiri nedeniyle hem seçim öncesi tutuklanması, hem de şimdi 7 yıl cezaya çarptırılması, seçimlerin de yalnızca bir güldürü unsuru olarak bu düzenin içinde yer aldığını göstermiştir. Evet bu burjuva-feodal düzende seçimler yalnızca dört yıl için halkı hangi komprador-feodal kliğin ezeceğini tayin etmesi için yapılmaktadır.

Bu ülkede iktidar koltuğuna seçimler yoluyla bir de ancak, bütünüyle düzenle uzlaşan reformcu burjuva klikler oturabilir. Hangi babayiğit, bunların tersini iddia edebilir? 55 yıllık Cumhuriyet tarihinin demokrasi güldürüsünün içinde ilk kez bir proleter devrimci bütün milliyetlerden işçilerin, köylülerin ve tüm emekçilerin çıkarlarını savunarak seçimlere katıldığında aldığı cevap 7 yıl hapis, 2,5 yıl sürgün olmuştur.

Mavi Bereliler

Baş.ta.sa.1'de

linin daha 'görevlendirileceğini' açıklamıştır. Gerekçesi de açık: 'Anarşinin önlenmesi'!

Ama halk 'anarşinin önlenmesi'nin ne anlama geldiğini büyük şehirlere yığılan mavi berelilerin ne işe yaradığını 20 Kasım'da İstanbul'da açık bir şekilde gördü. Mavi bereli ve polis demek halka daha çok baskı, bunlara sıra dayağı, vapura binenlere saldırı, cop, işkence, hapishane demektir. Mavi berelilerin arttırılması ve polisin 'yeni güçlerle takviye edilmesi' halka karşı yönelen baskıların daha da arttırılması demektir.

Komprador patronların ve toprak ağalarının sömürü ve zulüm düzeninin koruyucuları hiç kimseyi kandıramayacaklardır.

İstanbul'dan

Baş.ta.sa.3'de

bir kısım kişiler de odalara kapanıp yeniden Marksizmi keşfetmeye kalkıştılar. Çıkmazlara girdikçe de suçu ustalara yükleyerek işin içinden sıyrılmaya çalıştılar. Onlar Stalin'in ekonomist, Enver Hoca'nın yurtsever olacağını ileri sürdüler. Bu tür saçmalıklarla kaba revizyonizm diyeceğimiz bir çizgiyi sürdürerek kariyerist emellerini tatmin etmeye çalışıyorlar. Bizim bu saflarda kalan tüm dürüst unsurlara çağrımız şudur: Olaylara Marksist-Leninist bir şekilde yaklaşarak, en kısa zamanda parti bayrağı altında toplanın! Bizler şimdi gerek sağlıklı araştırmamız, gerekse pratiğin bizleri reddetmesi ve en önemlisi de Halkın Kurtuluşu'nun doğru siyasi çizgisini kavramamız sonucu bu olumlu kararı aldık. Bizleri bu olumlu kararı almaya iten diğer bir etken de halka ve devrime karşı duyduğumuz sorumluluktur. Son olarak tüm devrimcileri Halkın Kurtuluşu'nun doğru siyasi çizgisinde birleşmeye çağırıyoruz."

İnsan hakları

Baş.ta.sa.1'de

çalıştığı değişiklikler yapılmak istenmiş, bunların bir bölümü gerçekleştirilmişti. O zamanlar CHP bunlara karşı çıkmıştı. Aynı türden yasa değişikliklerini faşist MC iktidarı parlamentodan geçirmeye çalışmış, CHP o zaman da bu baskı tedbirlerine karşı olduğunu açıklamıştı.

Bugün ise yeni baskı ve zulüm tedbirleri CHP reformistleri eli ile uygulanmaya ve yasallaştırılmaya çalışılıyor. Aslında bundan daha doğal bir şey de yoktur. Faşizmi güçlendirmeye çalışan, ekonomik buhranın yükünü emekçi sınıfların sırtına yıkan, emperyalistlerin önünde diz çöken, resmi ve sivil cinayet mangalarının sırtını sıvazlayan bir siyasi iktidarın varabileceği başka bir yer yoktur.

Bu somut durum karşısında CHP iktidarını faşizmin alternatifi olarak lanse edenler, şapkayı önlerine koyup bir kere daha düşünmeli ve gerçekleri görmelidirler artık.

Bugün gerçek hayatın kendisi tarafından ortaya konmaktadır. Faşizme omuz vermek istemeyenler, insan haklarının, siyasal özgürlüklerin gerçek savunucusu olduğunu iddia edenler emekçi halkın, emekçi halkın anti-faşist demokratik mücadelesinin yanında olmalı, halkla birleşmelidirler.

Faşizmin alternatifi reformizm değil, halktır, demokrasi güçleridir. Mevcut siyasi hakların korunmasının, yeni mevzilerin kazanılmasının, siyasal özgürlüklerin elde edilmesinin yolu halkın bağımsız gücüne dayanmak, demokrasi mücadelesini geliştirmek ve yükselen demokrasi mücadelesine önderlik etmektir.

10 Aralık İnsan Hakları Günü'nde altı çizilmesi gereken budur.

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK SİYASİ GAZETE:
SAHİBİ: TEOMAN GÖRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: OSMAN TAŞ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE 2, ÇEMBERLİTAŞ-İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ; YILLIK 250 TL, 6 AYLIK 125 TL. YURT DIŞI: 2 KATI * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

Çin'deki son gelişmeler üzerine

Kapılar emperyalist sermayeye bütünüyle açılıyor

"Çin'de Hua da eleştirilmeye başlandı."

"Son asılan duvar gazetelerinde; Mao devrinde kapitalist yolun yolcusu diye suçlanan Liu'nun itibarının iadesi isteniyor."

"Çin Komünist Partisi Merkez Komitesinin, yönetimindeki Politbüroda bazı değişiklikler yapmak üzere çok yakında toplanması beklenmektedir."

"Çin'in iki numaralı adamı Deng, duvar gazetelerinde övülüyor."

"Pekin'de Deng lehine gösteriler yapıldı."

"Sokaklara asılan afişlerde Hua'nın Komünist Partisi başkanlığından alınarak bu göreve yardımcısı Deng'in getirilmesi isteniyor."

"Çin'de ilk kez enflasyondan söz ediliyor."

"Bir Amerikan mühendislik şirketi, Çin Halk Cumhuriyeti'nde iki demir madeni yatağını işletecek".

Yukarıdaki pasajlar geçtiğimiz iki ayın gazete ve haber ajansı başlıklarından derlenmiştir.

Evet, Çin Halk Cumhuriyeti'nde bugün partinin, devletin ve hükümetin yönetimini elinde bulunduran burjuva - revizyonist klikler arasında uzun süredir devam etmekte olan siyasi iktidar kavgası, son iki ayda iyice su yüzüne çıkmaya başladı. Burjuva klikler arasındaki bu kavga ve bu kliklerin birbiri aleyhine güçlenme politikası sokak gösterilerinden duvar gazetelerine kadar, orduda ve partide birinin diğeri aleyhine yeni mevziler elde etmesine kadar yansıdı. Kültür Devriminde tasfiye edildiği bilinen birçok kimse 'itibarı iade edilerek' partinin ve ordunun kilit mevkilerine getirilmektedir. Dün Mao Zedung'un izinde olduklarını yüksek perdeden ilan edenler, Mao Zedung'un kitabını ceplerinden ayırmayanlar, bugün 'Mao Zedung'u eleştiri kampanyası'na önderlik etmektedirler.

Ülkemizdeki 'Üç Dünyacı' Aydınlık-TİKP yeni revizyonistleri tarafından yokmuş gibi gösterilen ve çeşitli basın-yayın organlarının ve basın ajanslarının sayfalarından eksik olmayan bu olgular, Çin Halk Cumhuriyeti'ndeki burjuva kliklerin birinin başını çeken 'kapitalist yolun yolcusu' Başbakan Yardımcısı Deng Siao-ping tarafından da dolaylı olarak doğrulanmıştır. Deng Siao-ping, geçtiğimiz ayın sonlarında Amerikan Washington Post gazetesine verdiği bir demeçte bir taraftan burjuva klikler arasındaki iktidar kavgası olgusunu inkâr ederken, bir taraftan da günah ve sevap oranlamaları yaparak, siyasi iktidar kavgasını dolaylı olarak açığa vurmuştur.

Öte yandan Çin'in 'dış dünyaya açılma'sıyla birlikte maddi teşvikten, işletmelerdeki mülkiyet durumuna kadar kapitalizmin birçok özelliği çıplak gözle gözlenebilmekte ve bugünkü burjuva - revizyonist Hua-Deng yönetimi, bir taraftan Çin Halk Cumhuriyeti'nin kapılarını emperyalist sermayeye ardına kadar açarken, bir taraftan da Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı ABD emperyalistleriyle, Japon emperyalistleriyle ve Avrupalı emperyalistlerle her alandaki işbirliğini ve ittifakı ilerletmekte, halklara karşı faşist rejimlere daha büyük oranda destek olmakta ve emperyalistler arasındaki pazar paylaşım kavgasına daha büyük ölçüde katılmaya çalışmaktadırlar.

Kısacası bugün Çin Halk Cumhuriyeti'nde partinin, devletin ve hükümetin yönetimini elinde bulunduran ve sürekli olarak birbirinin ayağını kaydırmaya çalışan burjuva kliklerinin ve Hua-Deng yönetiminin iç ve dış politikalarına yön veren ideoloji burjuva-pragmatizmi ve Çin'i bir süper devlet haline getirme emelleridir. Onların dış politikalarının özü, Çin'in bir süper devlet olma isteğinden ve emperyalistler arası pazar paylaşım kavgasına daha büyük ölçüde katılma emellerinden kaynaklanmaktadır.

Ülkemizdeki ve bütün dünyadaki 'Üç Dünyacı' yeni revizyonistler, gerçekleri tersine çevirerek, bugün ÇKP'nin, Çin devletinin ve hükümetinin yönetimini elinde bulunduran burjuva yönetimini ve tek tek burjuva kliklerini Marksist, Çin Halk Cumhuriyeti'ni de izlediği iç ve dış politika ile dünya sosyalizminin kalesi olarak göstererek, dünya proletaryasını, ezilen halkları ve ulusları aldatmaya çalışmaktadırlar.

Halbuki gerçekler gün gibi ortadadır. Türkiye proleter devrimcileri ve uluslararası komünist hareket, halklara, devrime ve sosyalizme bağlılıklarının bir gereği olarak gerçeklerin küllenmesine ve çarpıtılmasına izin vermeyeceklerdir ve vermemektedirler.

Gazetemizin bu sayısında bugün Çin Halk Cumhuriyeti'nde kapitalizmin hangi özelliklerinin çıplak gözle gözlenebildiğini ve bugünkü burjuva yönetimin ekonomik politikasının özünün ne olduğunu, kısaca da olsa ortaya koymaya çalışacağız.

Gazetemizin önümüzdeki sayılarında da, bugün ÇKP içindeki hizipler mücadelesini, bunların uyguladıkları yöntemleri ve bu mücadeleye yol gösteren ideolojik temeli ortaya koymaya çalışacağız; ve bunu Marksist-Leninist partinin işlerliği ilkeleri ile karşılaştırmaya çalışacağız. Bu karşılaştırma, bugünkü ÇKP'nin ve ÇKP yönetiminin niteliği hakkında temel bir fikir verecektir. Ayrıca gazetemizin gene önümüzdeki sayılarında, ÇKP revizyonist yönetiminin izlediği dış politika ve bu politikanın kaynaklandığı temel üzerinde duracağız.

Yugoslav Kapitalizmine övgü. Niçin?

Bugün Çin Halk Cumhuriyeti'ne ve oradaki son gelişmeler üzerine çevrilen gözler, daha çok parti, devlet ve hükümet içinde burjuva klikler arasındaki siyasi iktidar kavgasında ve Mao Zedung'u 'eleştirme kampanyası'nda yoğunlaştığı için, diğer önemli bir nokta gözden kaçmakta veya en azından yeteri kadar dikkati çekmemektedir.

Yeteri kadar dikkati çekmeyen bu önemli nokta, Çin'de ekonomik yapının ve üretim ilişkilerinin durumu ve son yıllarda bu alandaki gelişmelerdir.

İçinde bulunduğumuz yılın haziran ayı sonlarında toplanan Yugoslavya Komünistler Birliği 11. Kongresine, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin gönderdiği mesaj ve mesajda söylenenler, belki de o dönemde, Çin revizyonistlerinin ekonomik politikası ve sosyalizm anlayışları bakımından pek çok kimsenin dikkatini çekmemişti. Veya bu mesaj, birçok kimseye sıradan diplomatik bir mesaj gibi gelmişti.

Bugün Çin Halk Cumhuriyeti'nin 'dış dünyaya açılması' ile birlikte kapitalizmin birçok özelliğinin çıplak gözle gözlenebilmesi ve kapıların emperyalist sermayeye bütünüyle açılıyor olması, ÇKP Merkez Komitesi tarafından YKB 11. Kongresine gönderilen mesajın ve mesajda belirtilen hususların hangi amaca hizmet ettiğini, hangi politikayı açığa vurduğunu ve bugünkü ÇKP revizyonist yönetiminin sosyalizmden ne anladığını açık ve somut bir şekilde göstermektedir.

Kırk yılın revizyonist döneği Tito'yu 'yoldaş'diye bağrına basan ÇKP revizyonist yönetimi, bu tarihi mesajında ne diyordu:

"Tito(...) onyıllar boyunca kararlı bir mücadeleyle bütün ülke halkını sapmadan yöneterek sosyalizm davasında sürekli zaferler kazanmış bulunmaktadır."

"Her iki ülke de (Çin ile Yugoslavya-HK) devrimde kazanılan zaferden sonra bağımsız olarak sosyalizmi inşa politikasını sürdürdüler."

Yugoslavya Komünistler Birliği'ne gönderilen tarihi mesajın altına imza koyan ÇKP'nin revizyonist yönetimi, 'kardeş parti'lerinden birine aynı tarihlerde verdiği bir belgede de Yugoslavya ekonomisi hakkında şunları söylüyordu:

"Yugoslavya ekonomisinin% 85'i sosyalist bir karaktere sahiptir."

Siyasetle, ekonomi bilimi ile az-çok yüz yüze gelmiş herkesin rahatlıkla görebileceği gibi,"Yugoslavya özyönetim sosyalizmi" arkasında çirkin bir kapitalizm sırıtmaktadır. Titovari 'özyönetim' kapitalizmi, Tito grubunun yozlaşmasının sonucu adım adım ortaya çıkmıştır ve bugün emperyalistlerin, komprador patronların ve toprak ağalarının politikasını uygulayanlara ilham kaynağı olmaktadır. Bugün Yugoslavya'da "özyönetim"li işletmelerin mülkiyeti kişilere veya kişi gruplarına aittir ve bu işletmelerin sahipleri istedikleri gibi işçi alıp çıkarabilmektedirler. Üretimdeki başlıca amaç kârdır, ücretler kâra göre belirlenir. İşçi ücretleri arasındaki farklılık, bire kırktır. Yugoslavya'da bir milyondan fazla işsiz vardır ve bir milyondan fazla Yugoslav işçisi de Avrupa'da çalışmaktadır. Fiyat artışları yılda ortalama% 20'nin üzerindedir ve yıldan yıla da artmaktadır. Emperyalist sermaye ihracı, Yugoslavya köylerine kadar ulaşmıştır. Yatırılan sermayenin % 50'ye yakını emperyalist tekellere aittir.

Yani tipik bir kapitalizm.

İşte bugünkü ÇKP'nin revizyonist yönetimi, bu tipik kapitalist ekonomiyi 'sosyalist karakterde' bulmakta, kapitalizmi 'sosyalizm' olarak nitelendirmektedir.

Çin revizyonist yönetiminin politikasına yön veren ideoloji burjuva pragmatizmidir

Çin Halk Cumhuriyeti'nin 'dış dünyaya' açılmasıyla ve kapitalizmin bazı özelliklerinin gözlenebilmesiyle birlikte, ÇKP revizyonist yönetiminin neden kapitalizmi "sosyalizm" olarak nitelendirdiği daha iyi anlaşılmaktadır.

Çünkü bugün Çin'de kapitalizmin gözlenebilen bazı özellikleri, Yugoslav özyönetim kapitalizmi ile yakın benzerlikler göstermektedir.

"Maddi teşvik ve karın kumanda merkezine konulması"

Bugün Çin'de fabrika müdürleri, fazla üretimden elde edilecek kârdan pay almaktadırlar. Fazla üretim yapmaları için üretim birimleri her geçen gün daha çok teşvik edilmektedirler. Fazla üretim için işletmeler arasındaki rekabet teşvik edilmektedir. Buna bağlı olarak, bugün Çin basınında işletmelerin, üretim birimlerinin kendi üretimlerini kendilerinin düzenlemesi gerektiği savunulmaktadır.

Bu ekonomik politikanın bir parçası olarak da hayatın her alanında prim sistemi uygulanmakta ve ücretler arasındaki oran giderek yükselmektedir.

Böylece bugünkü Çin revizyonist yöneticilerinin uzun zamandan beri savunduğu "maddi teşvik ve kârın kumanda merkezine konulması" kapitalist teorisinin maddi olguları hayatın her alanında çıplak şekilde görülmektedir.

Bütün bunların bir sonucu olarak işçi sınıfının ve halkın satınalma gücü azalmakta, gerçek geliri düşmektedir. Son zamanlarda parti yayın organlarında yer alan yazılarda fiyatların halkın satınalma gücünü aşacak şekilde hızla arttığı belirtilmektedir. Verilen rakamlara göre son bir yıl içinde temel gıda maddelerinin fiyatları % 100 oranında artmıştır.

Bunun dışında:

- Lüks tüketim maddelerinin ithalatının ve kullanımının arttığı ve hükümetin lüks tüketim maddelerinin ithalatını teşvik ettiği ve;
- Temel gıda maddelerinin darlığının ve sıkıntısının çekildiği bildirilmektedir.

Bugünkü Çin'in gözlenebilen özelliklerinin bir bölümü bunlardır.

Bugünkü durumun bir başka özelliği de kapıların emperyalist sermayeye bütünüyle açılıyor olmasıdır.

Emperyalist sermayeye açılan kapılar

Uzun bir zamandan beri Çin revizyonist heyetleri, emperyalist tekellerin kapılarını aşındırmakta, Çin ile çeşitli emperyalist devletler arasında ekonomik ve teknik işbirliği anlaşmaları imzalanmaktadırlar.

Emperyalist ülkelerden Çin'e akan sermaye ihracı giderek artmakta ve hızlanmaktadır. Emperyalist tekeller Çin'e yatırım yapmaktadırlar. ÇKP revizyonist yönetimi, ithalatı, borçlanmayı ve yatırımları teşvik etmektedir.

Çin-Japon Dostluk ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması gereğince, Japon emperyalistleri ve Japon tekelleri Çin'de geniş ölçüde yatırım yapacaklardır. Çin, yatırımlarda kullanılmak üzere Japon İthalat-İhracat Bankasından 200 milyar yen (1 milyar dolar) borç almıştır.

Geçtiğimiz aylarda Çin-Almanya Teknik İşbirliği Anlaşması, Çin-Fransa Ekonomik ve Teknik İşbirliği Anlaşması imzalanmıştır. Bu anlaşmalarla, Alman ve Fransız emperyalist sermayesinin Çin'e akışı öngörülmektedir.

Bunlar dışında Çin Halk Cumhuriyeti, ABD kredisi almaya ve ABD tekellerinin Çin'e yatırım yapmasına özel bir ağırlık vermektedir. Yapılan anlaşmalara göre ABD emperyalistleri, ABD tekelleri Çin kıyılarında petrol arayabileceklerdir. Gene, yapılan başka bir anlaşma ile, bir Amerikan tekeli, Çin'deki iki demir madeni yatağını işletecektir.

Böylece Çin, Deng Siao-ping'in deyimiyle "2000 yılında batı ülkelerinin düzeyine çıkmış olacaktır."

Anlaşılan Çinli revizyonistler, "yoldaşları" Tito'dan ve Yugoslav "özyönetim" kapitalizminden çok şey öğrenmişler.

ÇKP'nin revizyonist önderleri, bu yolla, 'Üç Dünya Teorisi"ni daha geniş anlamda hayata geçirmekte ve böylece 'Üçüncü Dünya"nın, "İkinci Dünya"nın ve "Birinci Dünya"nın bir bölümünün ittifak ve işbirliğini gerçekleştirmiş olmaktadırlar.

Yugoslav kapitalizmi

Birbirinden bağımsız "özyönetimli kapitalist işletmeler; bu işletmeler istediği miktar ve türde üretim yapar, istediği gibi işçi alır ve çıkarır.

"Özyönetim" sisteminde üretimin başlıca amacı kârdır. Üretim, toplumun ihtiyaçlarını karşılamak için değil, kâr için yapılır. Ücretler, işletmelerin kâr edip etmemesine göre belirlenir.

Fabrika yöneticileri kârdan pay alır. Kârın % 90'ı üst yöneticilere gider.

Ücretler arasında büyük bir uçurum vardır. İşçiler ile "özyönetimli" işletmelerin yöneticileri arasındaki ücret farkı 1'e 20, hatta bazı yerlerde 1'e 40'tır.

Yugoslavya'da resmi işsiz sayısı 1 milyondur.

1 milyondan fazla Yugoslav işçisi, Avrupa ülkelerinde çalışmaktadır.

Fiyatlardaki yıllık artış oranı % 20'dir.

Yugoslavya kapıları emperyalist sermayeye bütünüyle açıktır. Yugoslav burjuvazisi, emperyalist tekellerle ortak yatırımlara girmektedir. Yatırılan sermayenin % 49'u emperyalist tekellere aittir.

ve ÇKP

"Yugoslavya'daki bütün milliyetlerden halkın değerli önderi Tito yoldaşın başında bulunduğu Yugoslavya Komünistler Birliği, Marksizm-Leninizmin evrensel gerçeğini Yugoslavya'nın somut pratiğine uygulamıştır. Onyıllar boyunca kararlı bir devrimci mücadeleyle bütün ülke halkını sapmadan yöneterek sosyalizm davasında sürekli zaferler kazanmış bulunmaktadır."

"... Yugoslav Komünistler Birliği, kurtuluştan sonra, şanlı devrimci geleneği geliştirerek, bağımsızlığı koruyarak ve insiyatifi elde tutarak, ülke koşullarına uyan sosyalist bir özyönetim sistemi kurdu, işçi sınıfının ve öteki çalışanların girişkenliğini yükseltti ve ulusal ekonominin hızla kalkınmasını ilerletti."

"Çin ile Yugoslavya tarihteki ortak tecrübeyi paylaşmaktadırlar. Her iki ülke de, devrimde kazanılan zaferden sonra, bağımsız olarak sosyalizmi inşa politikası sürdürdüler. Son yıllarda, iki ülke arasındaki dostluk ve işbirliği ilişkileri giderek büyümektedir."

(Çin Komünist Partisi'nin YKB'nin 11.Kongresine gönderdiği mesajdan.)

"Tito ile uluslararası sorunların hemen hepsinde görüş açılarımız aynıdır."

"1950'lerdeki mücadele sırasında Tito'ya haksızlık ettik. Tito, o dönemde büyük ölçüde haklıydı. O, büyük devlet şovenizmine karşı çıktı. Stalin, Tito'ya haksızlık etti."

"Yugoslav ekonomisinin % 85'i sosyalist bir karaktere sahiptir. Yugoslav ekonomisi ve yönetimi incelemeye değer, yaratıcı ve ilginç bir görüşün ürünü."

(Bir belgeden)

Aydınlık'ın mumu yatsıya da kalmadı

YALANIN KUYRUKLUSU

Bu yalanın Fransızcası, hem de kuyruklu. Belçika 'Üç Dünyacı' revizyonist partinin yayın organı Clarté: 16 Kasım 1978

... Bu da yalanın Türkçesi- Aydınlık: 24 Kasım 1978

"Bazı Arnavutluk eğilimli gruplar, özellikle Türkiye İşçi Köylü Partisi yöneticilerine saldırmak için tertipler hazırlıyorlar. Bunlar, ülkenin güneyinde militanlara saldırdılar ve iki militanı öldürdüler." Yani, Belçika 'Üç Dünyacı'larına göre, Adana'da "Arnavutlukçu" gruplar, (kastedilen Halkın Kurtuluşu'dur) TİKP militanlarına saldırmış ve ikisini öldürmüştür!

Aydınlık yazarları, niçin kardeş parti ilan ettikleri Belçikalı 'Üç Dünyacı'ların yazısının bu bölümünü (...) ile geçmişler? Çünkü herkesin bildiği gibi Adana'da katledilenler proleter devrimcilerdir. Ve katiller Aydınlık revizyonist çetesine mensuptur. Cinayete kaynaklık eden TİKP şeflerinin izlediği faşistlerle işbirliği, halka düşmanlık siyasetidir. Aydınlık çetesinin Adana'da işlediği cinayetleri tersyüz edip yutturmanın ülkemizde imkanı var mı? Bu yalan Türkiye'de emekçiler arasında tutar mı? Aydınlık yazarları, bu kuyruklu yalanı (...) ile atlayarak cinayetlerini *örtbas edebilirler mi?*

Peki Belçikalı 'Üç Dünyacı'lara bu yalan bilgileri kim aktardı? Aydınlık'ın 'uluslararası gözlemcileri" olmasın sakın? Belki de Aydınlık'ın Avrupa muhabirleri.

Aydınlık gazetesi, 24 Kasım tarihinde 5. sayfasında, Belçika 'Üç Dünyacı' revizyonist partinin yayın organı Clarté'den bir çeviri yazı yayınladı. Bu yazının aslı ve Aydınlık'ın çevirisi aşağıda yer almaktadır. Her iki yazı, özde yalanla dokunmuş. Ancak Aydınlık, yazının çok önemli bir kısmını Türkçe olarak yayınlamamış.

Aydınlık'ın (...) olarak geçtiği cümleler bir unutkanlık eseri mi? Belçika 'Üç Dünyacı' revizyonist partisi, bu kısımda şunları yazıyor:

Yazının hem Fransızca, hem Türkçe metninde uydurma, saptırma ve yalandan geçilmiyor. Doğu Berlin Radyosu, hangi tarihli hangi yayınında Halkın Kurtuluşu'ndan "olumlu unsur" diye söz etti? Aydınlık yazarları, belge kullanmak, kanıt göstermek sözkonu olduğunda hiç geri kalmazlar. Niçin Doğu Berlin Radyosunun hiç olmazsa bu yayını yaptığı günden söz edilmiyor? Bu yalan da "Bulgar Elçisinin Halkın Kurtuluşu'nü ziyaret etmiş olduğu" türünden, iflas etmiş bir dedikodu ve tertip olmasın?

Belçikalı 'Üç Dünyacı'ların yazısında yer alan çevrilmemiş bir diğer kuyruklu yalan daha var? Clarté dergisinde şunlar yazılı: "TİKP, revizyonistlerin yönetiminde olan gerici sendikalarda mücadele etmekte, şartların olgunlaştığı yerlerde de bir sınıf sendikası kurma olanağını da küçümsememektedir". Aydınlık revizyonistleri, hangi sendikada, hangi sınıf sendikacılığı içir mücadele etti? TİKP yöneticileri, Devrimci Maden-İş yöneticisi Şükrü Özbayrak'la sosyalizme ve Stalin'e küfür temelinde birleştiler. Toplumsal ihanet anlaşmasının ilk onaylayıcısı ve uygulayıcılarından olan Şükrü Özbayrak'la TİKP'nin işbirliği, burjuvaziden başka hangi sınıfın çıkarlarını savundu? TİKP yöneticileri, onbinlerce tekel işçisini gene toplumsal ihanet anlaşması ile egemen sınıflara peşkeş çeken Tek Gıda-İş yöneticisi İbrahim Denizcier'le birleştiler. Hatta onlar, Gıda-İş Genel Kurulunda sahte TKP yönetimi ile işbirliği yaptılar. Halkın Kurtuluşu, bütün bu sınıf işbirliği ve işçi düşmanı eylemleri, tek tek belgeleriyle açıkladı. Aydınlık revizyonistleri, bütün bu belgeler karşısında tek kelime söyleyemediler. Şimdi ise yalan hoparlörünü, Belçikalı 'Üç Dünyacı'lara bağırttırıyorlar.

"Üç Dünyacı" revizyonistler böylesi bir kuyruklu yalanı, Türkiye'deki Aydınlık okuyucularından dahi gizliyorlar. Bu, elbette TİKP şeflerinin revizyonist özlerinin doğal sonucudur. Sınıf işbirliği yoluna girdikten sonra bir yalan eksik, bir yalan fazla fark eder mi?

'Üç Dünyacı' Belçika Partisi, TİKP'nin yardakçılığını yapıyor. Clarté yazarları, gerçek Marksist-Leninist partileri Türkiye'nin içişlerine karışmakla suçluyorlar. Ama kendileri, milyonlarca Türkiyeli emekçinin bildiği bir cinayeti ters yüz etmeye çalışıyorlar.

Belçikalı revizyonistlerin yayınladığı bu haber ve Aydınlık gazetesinde yer alan çevirisi, 'Üç Dünya Teorisi'nin halklara düşman yüzünün bir kanıtıdır. TİKP revizyonistlerinin yalancılığının, halk düşmanlığının fazladan bir kanıtıdır. Sınıf işbirliği dipsiz çukurundan atılan böylesi çamurlar, gerçek Marksist-Leninistlere zarar veremeyecektir.